

Fá-magyarázat az ázsiai-csendesóceáni vidék tanulóinak az ülésén

Li Hongzhi, 2004.04.12 New York

Kérdés: Némely illetékes személyek nem tudnak más véleményeket meghallgatni, ők már olyanokká váltak, mint a hétköznapi emberek hivatalnokai.

Mester: Az illetékesek feltétlenül el kellene érjék, hogy meg tudjanak hallgatni más véleményeket és hogy akarják is ezt. De az illetékesek oldaláról szemlélve ezt, ők szintén művelők, ők nem tökéletesek és makulátlanok. Némely tanulók azt gondolják: Miért nincs a mi vidékünk számára egy olyan valaki kiválasztva illetékesként, aki a legintelligensebb és a legjobban művelte magát? (mind nevetnek) Ez nem úgy van. Miért nem jövök személyesen én, hogy közvetlenül eljátsszam ezt a szerepet? Én éppen ezt az alkalmat, ezt a lehetőséget akarom nektek megadni a beteljesüléshez és a hatalmas erény megalapozásához. Ha én csinálnám ezt, vagy ha minden konkrét dolognál megmondanám, hogyan kellene csináljátok és ti egyszerűen közreműködnétek, akkor ez bizonyosan jól lenne összehangolva, koordinálva. Mivel a Mester ezt viszont megmondta, ezen nincs semmi megbeszélnivaló, úgy ti egyszerűen követitek a Mestert és csináljátok azt. Rendelkeztek-e akkor a hatalmas erénnyel? Mit alapoztatok meg? A nehézségeknél a saját utatokat jártátok? Ahogyan ti tudjátok jól csinálni a dolgot a Fá-igazolásnál és a nehézségeknél, a siker a ti fáradozásaitoknak az eredménye, akkor igazán nagyszerű ez.

Ami a Dáfá-tanítványok illetékeseit illeti, ők tulajdonképpen csak koordinátorok, mint egy kontaktszemély (kapcsolattartó személy), aki információkat ad tovább. Nem kellene úgy tekintsétek őket, mint a Mestert és valamilyen reményt helyezni beléjük, úgyhogy ti a művelésnél függővé teszitek magatokat tőlük, mintha ők mindent a legjobban kellene csináljanak. Ez nem úgy van. Ha egy illetékes valóban olyan lenne, mint a Mester, vagy mindent tudhatna és abszolút egy problémája sem lenne, akkor többé nem sok ember tudná kiművelni magát azon a vidéken, hiszen ő mindent meggondolna, így többé számodra nem létezne semmi átgondolni, megfontolni való. Ha mindent a legjobban tudna megcsinálni, akkor neked többé nem is lenne lehetőséged egy jó cselekvési módra. Ez nem egy ilyen alapelv?

Tulajdonképpen különböző vidékek illetékeseinek én már régen megmondtam, hogy ők lazán kellene szervezzenek (végezzék a szervezést). Azonkívül hogy ti a közös munkát össze kellene hangoljátok egymás között, ők nem kellene korlátozzák a Dáfá-tanítványokat a Fá-igazolásuk útján. Azonkívül, hogy akkor feltartóztatják azokat, mikor egy negatív hatást fejtenek ki a Dáfá-ra, mindegyik Dáfá-tanítványnak kell biztosítania a saját teljes hozzájárulását és saját kezdeményezésre tennie azt, amit egy Dáfá-tanítványnak tennie kell. Bármi is jut eszedbe a Fá-igazolásnál, bármit is láthatsz, bármivel is kerülsz érintkezésbe és bármit is ismerhetsz fel, akkor egyszerűen csináld azt. Ez igazán az, a saját utat járni és a saját hatalmas erényt megalapozni. Ez nem ilyen egy alapelv? (taps)

Észrevettem, hogy némely tanulók még mindig az illetékesen tartják a szemüket: **Miért még csak nem is csinálja meg az illetékes?** (nevet) Ha az illetékes valóban különösen jól meg tudná csinálni és mindent előre átgondolhatna, én úgy találom, a többi tanuló ezen a vidéken valóban nem tudná kibontakoztatni többé a képességeit. Ha ezen a vidéken jól lenne csinálva, bizonyosan így lenne: Ha egy illetékes bejelent egy dolgot, a Dáfá-tanítványok önmaguktól együttműködnének egymással, legyőznék a nehézségeket és kibontakoztatnák a Dáfá-tanítványok bölcsességét, hogy jól és tökéletesen végezzék el a dolgot. Csupán ha az illetékes nem gondolta át jól ezt a dolgot, sőt még hiányosságai vannak, tudhatják a Dáfá-tanítványok, miközben csinálják ezt a dolgot, még tökéletesebben megoldani, ez igazán a ti hatalmas erényetek. Nem kell haragot érezzetek a nehézségek közben és nem is szükséges ezt valakinek megmutatni. Mindent, amit csináltatok, láthatja a Mester, az összes istenség is láthatja. Ha te jól csináltad, ez a te saját örökkévaló hatalmas erényed.

A művelésnél nektek nem szabad a figyelmeteket mindig másokra irányítani, ti saját magatokra kell tekintsetek és saját magatokat műveljétek. Ha problémák adódnak, akkor tekintsetek egyszerűen saját magatokra, ahol felfedezhetitek a saját problémáitokat. Ha hiányosságokat vett észre az ember, ami

minden egyes valakit érint, úgy gondolkozzon el az ember, hogyan lehet ezt a dolgot jól csinálni, munka közben helyreigazítja, kijavítja az ember a gondolatait, a nehézségek tekintetében az ember egy Dáfá-tanítvány őszinte érzületét és őszinte magatartását mutatja meg, ez igazán a nagyszerű. Dáfá-tanítványként csupán így van azon, hogy őszinte gondolatokon keresztül igazolja a Fát, igazán ekkor méltó az ember valóban arra, hogy Dáfá-tanítvány legyen.

Kérdés: Egyes országoknak az ázsiai-csendesóceáni régióban szoros kapcsolataik vannak a gonosszal. Az összes élőlény megmentésének a munkájánál még nagyon nagy távolságokat (különbségeket) kell legyőzni.

Mester: Lehetőség szerint ti csináljatok olyan sokat, amennyit csinálhattok, ha a körülmények megértek, akkor csináljátok ezt. Ahol a gonosz még nagyon tébolyodott, valamit késleltetve lesz, ez nem tesz semmit, ez nem a tanulók hibája. Természetesen, ahol nincsenek Dáfá-tanítványok, ott az élőlények számára a jövőben ez egy probléma, hogy meg legyenek váltva. Dáfá-tanítványként ti tudatában lesztek ennek a problémának. Csináljátok a körülménynek megfelelően, csináljatok olyan sokat, amennyit tudtok. Amit nem tudtok megcsinálni most, azt hagyjátok a jövőre.

Kérdés: Ha a tervezésnél semmilyen gondolatai sincsenek az embernek, a Fá-helyreigazítás hatása nagyon jó, máskülönben nem jó.

Mester: Így van ez. Ha ti a sok dolgot a hétköznapi emberek gondolatai nélkül csináljátok, akkor ennél nem is létezik semmilyen személyes ragaszkodás. Kivéve, hogy ti a Fával szemben felelősek vagytok, ha ti ennél máskülönben nem rendelkeztek semmilyen személyes ragaszkodással és semmilyen saját dolgokkal és személyes tényezőkkel, biztosan jól lehet megoldani egy dolgot. Mihelyt személyes tényezőket kever bele az ember, lehet, hogy a dolog nem lesz többé jól megcsinálva.

Feltétlenül kell ügyelnetek egy dologra: Ti azon vagytok, hogy a Fát igazoljátok, és nem saját magatokat igazoljátok. A Dáfá-tanítványok kötelessége az, hogy a Fát igazolják. A Fá-igazolás is a műveléshez tartozik. A művelésnél pontosan az egó ragaszkodását kell eltávolítani, ez a probléma az öngazolással nem szabad legyen megerősítve, sem szándékosan sem szándék nélkül. A Fá-helyreigazítás és a művelés is egy olyan folyamat, aminél az egó el van távolítva. Ha te ezt elérted, csupán akkor igazoltad saját magadat valóban. Hiszen hát ti végezetül el kell engedjétek a hétköznapi emberek dolgait, csak ha a hétköznapi emberek összes ragaszkodását elengedtetek, juthattok ki a hétköznapi emberből.

Te egy művelő vagy, neked hatalmas erényed kell legyen. Honnan kapod meg a hatalmas erényt? Nem onnan ered, hogy ezen nehéz körülmények között el tudod engedni önmagadat és Dáfá-tanítványként, akinek nincs egója, felelős tudsz lenni a Fával szemben? Ez már önmagában nem a hatalmas erény? Azonkívül te ezt a nehéz körülmények között érted el. Minél inkább saját magát tolja előtérbe (emeli ki) az ember és minél több egója van, annál csekélyebb a hatalmas erény, amivel rendelkezik, így a dolgot nem lehet olyan egyszerűen sikeresen és jól elvégezni. Hiszen a Dáfá dolga kell a legszentségesebb legyen, minél kevesebb saját nézettel és saját tényezővel rendelkezik ennél az ember, annál jobban lehet megoldani, elintézni, és annál könnyebb a sikert megcélozni.

Kérdés: Az igaz körülmények tisztázására szolgáló nagy plakátokon szabad bemutatnunk a Mester képeit is a gyakorlatokkal?

Mester: Gondolom, azért hogy az igaz körülményeket tisztázzátok, ez nem probléma. Nem csináltátok-e ti ezt már? (mind nevetnek)

Kérdés: (Mester: Minden udvarias megszólítást, ami a kérdések előtt áll, nem olvasunk fel többet) A Dáfá-tanítványok által előállított televízióadásoknak és médiáknak szükségük van munkaerőre, anyagokra és pénzügyi támogatásra, hogy hosszú távon működhessenek. Engem gyakran kérdeznek gyakorlótársak, akik a televízióadásokban dolgoznak; én egy tajvani tanítvány vagyok; Tajvanban háromszázezer – ötszázezer ember létezik, aki a Dáfá szerint műveli magát. Ha a televízióadásoknak támogatásra van szükségük, úgy az nem lehet, hogy ők erre gyakran nem találjanak egy embert sem. Én szeretném – kérem – a Mestert megkérdezni, nem kellene nagy hangsúlyt helyezni Tajvanban az igaz körülmények tisztázásának erre a formájára?

Mester: Tulajdonképpen azokat biztosan örömmel üdvözlök, akik értenek valamit ehhez a technikához és ilyen szakismereteik vannak, akár Tajvanban, akár más területeken.

Kérdés: Ha a fordítási munka nem halad előre, ezt zavarások okozzák?

Mester: Lehet mondani, hogy a Dáfá-tanítványok mindegyik konkrét munkájának köze van a személyes műveléshez, ennek a körülményeitekhez is van köze. Ilyen konkrét dolgoknál ti ezt meg kellene beszéljétek egymással, fel kellene kutassátok, hogyan csinálhatnátok jobban és a saját utatokat járjátok. Egy idegen nyelvre lefordított könyv sem lett általam lefordítva. (a Mester nevet, mind nevetnek) Minden Dáfá-tanítvány, aki részt vesz ebben, különböző felelőségeket visel ennél. A fordítói munka nem lett valaki által kiosztva, kijelölve. Ez csinálva lesz, miközben ti kicseréletek egymással a véleményeteket és együttműködtök egymással. Akkor próbáljátok meg jobban csinálni. Mindennél, amit csináltok, ti azon vagytok, hogy a Fát helyreigazítsátok és hogy műveljétek magatokat. Ez mind ahhoz számít, amit nektek csinálnotok kell.

Kérdés: A Minghui-iskola ki kell válassza a beiskolázásnál a tanulókat? (mind nevetnek) Én kérem a Mestert, hogy világosítson fel.

Mester: Gondolom, ha egy iskolát alapítanak, a beiskolázásnál nem kell kiválasztani a tanulókat. Tulajdonképpen ti tudjátok, hogy a Dáfá-nál pontosan művelésről van szó. A művelésen kívül semmi más nem létezik a Dáfá-nál. Ambár a Dáfá-tanítványok ma a művelésnél különböző utakat járnak, némely tanulók közösen médiákat hoztak ki, ezt vagy azt csináltak, hogy tisztázzák az igaz körülményeket, hogy még több világi embert mentsenek meg és leállítsák ezt az üldözést, ami mind nem tartozik magához a Dáfá-hoz. Ez úgy van, hogy a tanulók a Fá-igazolásnál a saját útjukat járók, ez a tanulóktól saját maguk által lett elrendezve. Így ti szintén azon vagytok, hogy megalapozzátok a saját hatalmas erényeteket, ez nagyszerű.

Ha nem a Dáfá-hoz tartozik, akkor biztosan a hétköznapi emberek társadalmához tartozik, ezért a hétköznapi emberek társadalmából kell kiindulni. Különösképpen, mivel azok, akiket meg kell mentsetek, mindannyian a hétköznapi emberek társadalmának az élőlényei, nektek természetesen még inkább közelednetek kell a hétköznapi emberek társadalmához, úgy hogy a polgárok az emberi társadalomban kedveljék a médiáitokat. Csupán így lehet egy még jobb hatást megelőzni.

Pontosan így van a Minghui-iskolával. A Dáfá önmaga nem rendelkezik egy iskolával sem. De a Dáfá-tanítványok azon vannak, hogy az összes élőlényt megmentse és tisztázzák az igaz körülményeket. Szintén azon vannak, hogy a világi emberek számára és az összes élőlénynek a jövőben a legjobbat hagyják hátra és hogy új kicsi Dáfá-tanítványokat képezzenek ki. Bárhogyan is, amiket csináltok, mind jó dolgok. Ha az ember jót akar tenni a jövőben élőlények számára, akkor nem kellene különbség létezzen, kinek szabad bejönnie és kinek nem. Nem jobb, még több embert felvenni a társadalomból? Másrészt, ha az ember egy pozitív körforgásba akar belépni, a Dáfá-tanítványok szakadatlanul kell befektessenek, ez a pénzügyi eszközeitek elhasználódását, kimerülését jelenti. Csupán ha a társadalomból magából indul ki, értékek ezt ti el.

Kérdés: Indíthatunk mi egy Minghui-tanfolyamot egy oktatási rendszerben, nevezetesen egy létező, rendelkezésre álló iskolában?

Mester: Ti a lehetőségeitek szerint csináljátok, akkor megy minden, mindegy hogyan csináljátok. Nem léteznek korlátozások és keretek, ha valami jót csinál az ember az összes élőlény számára. Ha ti saját magatok egy Minghui-iskolát alapítotok, egy Minghui-tanfolyamot tartotok vagy ha te egy tanár vagy és a tanítás alatt (órán) a tanulókat Őszinteségre, Jószívúságra és Türelemre oktadod, ez mind nem probléma. Természetesen, egy Minghui-iskolát alapítani, az nagyszerű. Ha már meg van alapítva, úgy én remélem, hogy ti még nagyobb és még több Minghui-iskolát alapítotok és szintén egyre jobban kialakítjátok őket. Az összes élőlény számára ez egy szerencse. És a gonosz számára ez azt jelenti, hogy el lesz távolítva.

Kérdés: Léteznek hétköznapi emberek, akik ide jönnek és Fálun Gong-ot tanulnak, hogy ezáltal menedékkjogot kérhessenek. Hogyan kellene eljárjunk mi ezzel?

Mester: (nevet) Ha mi erről beszélünk, ez tulajdonképpen a kínai kormányzat egy botránja, szégyene. Miért nem jönnek az emberek más országokból, hogy menedékkjogot kérjenek? (mind nevetnek) Miért

pont Kínából jön ilyen sok ember, hogy menedékjogot kérjen? Nem azt állította, hogy erős? Hol létezik hát olyasmi, hogy olyan sok ember megy ki, menekül el egy erős országból, hogy menedékjogot kérjen?

Másrészt, mindegy milyen gondolatokkal, ha valaki egy lehetőség után kutat, hogy az USA-ban vagy egy másik gazdaságilag fejlett országban maradjon, most a legjobb módszer az, hogy menedékjogot kérjen a Fálun Gong nevében. A fülembé jutott, hogy New Yorkban a China Townban (kínai negyedben) tanfolyamok léteznek a menedékjog kérvényezésére, (mind nevetnek) ott kioktatják őket, hogyan tanulják a Fálun Gong-ot. Természetesen nem tanítják meg az embereknek valóban a Fálun Gong-ot, ott csak az van elmagyarázva, hány mozdulat és hány gyakorlat van, milyen könyvek léteznek a Fálun Gong-nál és milyen kérdéseket tesz fel a vizsgáztató (útlevelet vizsgáló tiszt). (mind nevetnek) Ilyesmit csinálnak.

Bárhogyan is, mihelyt egy ember a Fálun Gong nevében menedékjogot kér, ez azt jelenti, hogy a jövőjét a Fálun Gong kezébe helyezte. Hogy ezzel tisztában van-e vagy sem, ő azon van, hogy megváltoztassa a sorsát a Fálun Gong nevével, ez a hétköznapi emberek szemszögéből lett elmagyarázva. Valójában minden ember a Dáfá miatt jött. Ha mármost a világi emberek mind a Dáfá miatt jöttek, akkor természetesen az szintén nem probléma, ha egyszer kihasználják a Dáfá előnyét, akkor használd hát ki ezt egyszerűen. (nevet) Ameddig a mindenkori ország kormányzatának semmi ellenvetése sincs ez ellen, mi sem vagyunk ellene.

De bárki is fog kapni politikai menedékjogot a Fálun Gong nevében, adósa maradt valamivel a Fálun Gong-nak, hiszen a sorsa meg lett változtatva a Fálun Gong által. Egy ilyen ember akkor semmi esetre sem szabad a Fálun Gong ellen legyen. Mihelyt ellene van, elvágta a jövőbeli útját, ez a legveszélyesebb. Ami az ilyen embereket illeti, ha ők jönnek és tanulni vagy gyakorolni akarnak, akkor hagyjátok őket tanulni és gyakorolni, de mellesleg mondjátok meg nekik ezt az összefüggést az előny és hátrány között: Semmi esetre se vegyenek részt a Fálun Gong üldözésében, még csak ez a gondolatod sem szabad legyen, mi jót akarunk neked; ezt azért mondom neked, mert te a Fálun Gong-ot akarod használni; ha te nem csinálnád ezt, akkor én sem mondanám ezt neked.

Kérdés: A tanítvány olyan formában segít a Mesternek a Fá-helyreigazításban, hogy költeményeket ír. Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogyan tudnám megemlíteni, megnövelni a kreativitást és az íráskészséget (íráshoz való képességet)?

Mester: Tulajdonképpen én tudom, mit akartatok mondani, hogyan tehetnétek szert még több bölcsességre, hogy ezáltal a Fá-igazolásnál még jobb hatásokat hozhassatok elő. Ha nektek ilyen indokaitok vannak, biztosan jól tudtok írni. Ha egyáltalán nem ilyen indokai vannak az embernek, kezdetben bizonyos nehézségei lesznek. Ha például Tang-költészetet akar írni, kell tudja, hogyan van kialakítva a Tang-költemény, és aztán a Szong-versek és a Yuan-dráma hogyan van kialakítva. Először ismerettel kell rendelkezéssel erről, kell tudnod valamit, aztán el kezded kipróbálni, hogy írd valamit. Egy Dáfá-tanítványként, ha te ezt valóban akarod csinálni, talán jól tudod csinálni, te biztosan gyorsabban fogsz előrejutni és gyorsabban kiforrni mint mások, ez is biztos. Egyes Dáfá-tanítványok nagyon gyorsan tudnak költeményeket írni, alig szükséges erőt kifejteniük. Ha írni akarnak, azonnal tudnak írni valamit. A hétköznapi emberek már nagyon sok erőfeszítést kell tegyenek, ha írni akarnak valamit, ők még meg kell találják a megfelelő érzést (az ihletet) vagy hagyják, hogy valami más jusson az eszükbe. De ha Dáfá-tanítványként akar valamit csinálni az ember, tulajdonképpen nagyon gyorsan meg lehet csinálni. Ha még több oszlott fel az egóból, a bölcsesség magától fog jönni a Fá-igazolás számára.

Kérdés: Röviddel ezelőtt Ön megemlítette az írásjeleket, amik a jingwenekben ki kell legyenek javítva. Átírással lehet őket a helyes írásjelekkel, ahelyett hogy levakarjuk őket?

Mester: Tulajdonképpen mindegy hogyan csináljátok ezt. Mihelyt ki vannak javítva, az elég. A tanulóknak a szárazföldi Kínában azonban nincsenek meg ezek a feltételeik. Én tudom, hogy az akkoriban a szárazföldi Kínában kiadott könyvek legtöbbször újságpapírra lettek nyomtatva, ez a papír valamivel vastagabb, ezért nem mehet tönkre, ha egy pengével könnyedén lekaparja. Én csak egy ötletet gondoltam ki számotokra, nem kell feltétlenül úgy eljárni. (mind nevetnek)

Kérdés: Egyes kormányzatok Ázsiában gazdasági előnyök miatt eltekintenek az üldözés fölött

Kínában. Több erőt kellene bevessünk arra, hogy elmagyarázzuk a valódi körülményeket a kínai gazdaság területein?

Mester: Mindent csinálhattok, ami előnyös az élőlények számára. Az emberek máshogyan gondolkodnak. Az embereknek szintén különböző mércéik vannak az élet számára a világon. Némely emberek ezt talán nem fogják olyan fontosnak tartani tekintettel a személyes előnyökre, miután informálva vannak az igaz körülményekről, talán lehet egy jó hatása. De én azt is tudom, hogy az emberek a legkönnyebben a személyes előnyöknél hagyják magukat az orruktól fogva vezetni.

Én csak a világi emberekről beszélek. Személyes előnyök volt korábban a garancia az élőlények egoizmusának a hajszolására. Az emberek a világon egyszerűen a személyes előnyökre való törekvés hajszolásából élnek. És ezek a személyes előnyök olyasmik, melyeken a legtöbbet örvendezhetnek vagy mérgeződhetnek az emberek. Még ha meg is kapták őket, nem tartoznak ahhoz, ami valóban és örökké egy élőlény tulajdona. Azonkívül mindegy hogyan küzdenek az emberek ezekért, nem igazán lehetnek az emberek által irányítva, mivel egy ember élete a világon már régen meg van határozva előre. Az emberek minden lépése az istenségek által van irányítva. Bármit is akarnak az emberek, nekik nincs szavuk ehhez. De az emberek törekvése ragaszkodáshoz vezethet. Az emberek a világon teljes bizonyossággal tenni fognak valamit személyes előnyök miatt, ám bár nem kaphatják meg ezeket, ők pontosan emberek, mindegy hogy az emberek megkaphatják ezeket vagy sem, ők csinálni fognak valamit, ez éppen az emberi magatartás. Az ugyancsak nem megy, hogy arra várjon az ember, hogy a sült galamb a szájába repüljön (hogy manna potyogjon az égből). Az embereknek cselekedniük kell. Ha valami valakinek a tulajdona, szintén saját maga kell gondoskodjon erről. Ha ez valakinek nem saját magának a tulajdona, egy ember szintén cselekedni fog ragaszkodásból, ezek pontosan emberek. [Ameddig] az emberek a világon élnek, kivéve hogy ők makacsul ragaszkodnak valamihez, valójában saját magukról sohasem dönthetnek. Az lehetetlen, hogy egyszerűen megkapja azt, amit akar. Ha egy ember meg akar kapni valamit, az a sorsában kell álljon, ami nem áll a sorsában, sohasem fogja megkapni. Én megmondtam, hogy két lehetőség létezik egy ember életének a megváltoztatására, az egyik a művelés és a másik nevezetesen az, hogy ez az élőlény mostantól fogva lefelé megy (lefelé csúszik), úgy meg lehet változtatni az életet. Egyébként semmiféle más lehetőség nem létezik, hogy egy ember életét megváltoztassák.

Ami az embereket illeti, mi is hát az élet értelme? Pontosán ragaszkodónak lenni a személyes előnyök közepett, átadni magát az emberi érzéseknek és élvezni az érzékszervi, szenzoriális érzékeléseket egy emberélet folyamatában. Gondoljatok csak bele, milyen siralmas is hát ez. Milyen érzékszervi érzékeléseket? Ha kap valamit, örvendezik; ha ezt nem kapja meg, az nagyon fáj. Ha húst eszik, ízlik, ha cukorkákat eszik, édesnek találja őket. De az embervilágban létezik keserűség és szenvedés is, létezik szintén a fiatalabb emberek élménye az emberi érzelmek ragaszkodása alapján. Szintén létezik még az emberek törekvése az életútjukon különböző szociális rétegekben és a nyereség és veszteség érzékszervi érzékelései. Ezt a fajta nyereséget és veszteséget megint csak nem lehet igazán elérni saját fáradozások, erőfeszítések által. Ha egy ember a világon él, ez pontosan így van. Milyen szálnalmasak az emberek. De az emberek az úgynevezett valóság, realitás közepett ezt nem láthatják át, ezt nem is ismerhetik fel világosan.

Az istenségek számára, hogy különböző intenzív érzékszervi érzékeléseket teremtsenek az embereknek a világon, kell létezzék még néhány tényező. Például az emberi érzelmek és egy pár szem, ami nem láthatja a világegyetem arcukat és az anyag egy csalóka képét hozza létre. Természetesen még léteznek más különböző tényezők. Csupán így lehet az ember még ragaszkodóbb ezeknek az egyedülálló, az istenségek által adományozott érzékeléseknek, érzéseknek az élvezetéhez, úgyhogy ezek az érzékelések még erősebbek lesznek. Hogy az embereknek ilyen erős érzékeléseik, érzéseik lehessenek, ki kell fejleszteni az emberek vágyait a személyes előnyökre és érzékelésekre. érzésekre. Világosan kifejezve, az ember, aki a világon él, pontosan a személyes előnyök által van hajtva, sarkallva. Az emberek azon vannak, hogy fenntartsák, megőrizték az életerejüket a személyes előnyökön keresztül. Személyes előnyök miatt megtörténhet, hogy két ember harcol egymás ellen. Személyes előnyök miatt megtörténhet, hogy két nép harcol egymás ellen. Személyes előnyök miatt kitörhet egy világháború, mert az embereknek megvannak ezek a ragaszkodásai és ezek a vágyai a személyes előnyökre. Pontosán mivel ilyen tényezők léteznek, lehetnek az emberek könnyen irányítva az istenségek által.

Nem beszélnek most emberi jogokról és vallásszabadságról? A Dáfá-tanítványok mindannyian látták, művelőként már mindannyian nagyon világosan láttátok, hogy az embervilágban minden megbízhatatlan. Tekintettel a személyes előnyökre ez mind egy fillért sem ér. Nem törekszik sok ország nyugaton demokráciára, vallásszabadságra és emberi jogokra? Úgy tűnik, hogy ez egy modern társadalom fejlődésének egyik szimbólumává vált. De a személyes előnyökhöz jutás csábításának hatása alatt hány kormányzat mondott „Nem”-et a rosszindulatú szélhámosbandának Kínában, amelyik a Fálun Gong-tanulókat üldözi? Amit mi láttunk, az az, hogy ők nem mernek ennek közvetlenül a szemébe nézni, hogy az emberi jogok, a vallásszabadság és sok más terület lábbal vannak tiporva, amelyek betartása mindig is a modern társadalom haladásaként volt szemlélve. Milyen sápadtan is állnak ott a személyes előnyök előtt! Ők ilyenné váltak, úgyhogy eltekintenek efőlött és nincs bátorságuk arra, hogy mondjanak valamit. Miféle demokrácia és vallásszabadság? A személyes előnyökre való tekintettel az ilyen dolgok, amiket nagyon magasra értékelt, nagyrabecsült az ember, hirtelen egy fillért sem érnek többé.

Dáfá-tanítványként ti még világosabban kellene ezt a pontot felismerjétek, mi nem szabad ragaszkodjunk a világ semmiféle dolgaihoz. Mi lehetőleg a hétköznapi emberek társadalmának megfelelően műveljük magunkat. Még ha most az emberi jogok és vallásszabadság stb. alapján is tisztázzuk az igaz körülményeket, ezt szintén csak azért tesszük, hogy élőlényeket mentünk meg. Mikor a kommunizmus akkoriban felbukkant, talán nem létezett szintén egy rövidtávú fanatikus lelkesültség? Sok ember nem a társadalom haladásának tartotta? Ami a dolgokat illeti itt az emberek között, művelőként nem csak úgy kell cselekedni, hogy ne ragaszkodjon hozzájuk az ember, hanem még egy tiszta fejjel is kell rendelkezni.

Én nem szólítottalak fel benneteket, hogy álljatok ki ellenük, Dáfá-tanítványként ti már tisztában vagytok ezzel a ponttal. Én csak a Fá-alapelveket magyaráztam el, és elmeséltem ezt nektek. Hogy az emberek a mai lépésig jutottak és megfontoltsággal csökkentették az emberek szenvedéseit, ez az emberek számára önmagában nem hibás. Hiszen mit is érhetnek el az emberek igazán? Valójában az ésszerűtlenség a személyes előnyöket tekintve szintén istenségek által van irányítva. Így ti biztosan éreztétek az igaz körülmények tisztázásánál a kormányzati és gazdasági területen, hogy az emberek a saját személyes előnyeiket a valóságban az első helyre teszik. Az üzletemberek biztosan figyelembe fogják venni a vállalataik gazdasági helyzetét, ez számukra a legeslegfontosabb. Te odamész és tisztázod neki az igaz körülményeket, ha a döntő személyes érdekei érintve vannak, még csak meg sem akarja hallgatni, ezt én is láttam. De az emberek különbözőek is. Éppen mondtam, hogy az embereknek szintén különböző mércéi vannak az életben, így van ez. Csinálhatjátok, de ti saját magatok tisztában kell legyetek ezzel, nektek tudnotok kell, hogyan állunk az emberiséggel.

Kérdés: A tanítvány szeretné megkérdezni: Miért lett a történelem úgy elrendezve, hogy Hongkong és Makaó „egy ország, két rendszer” formájában léteznek a szárazföldi Kínában? Milyen a történelmi eredetük?

Mester: Ami a történelmi eredetet illeti, úgy meg kell mondani, hogy ez a földbirtok Kínához tartozik. Ennél a pontnál nem lehet azt mondani, hogy ez más országoknak a földbirtoka. Ami az „egy ország, két rendszer”-t illeti, mivel mindenki tudja, hogy az a párt nem jó, ők saját maguk is tudják, hogy mások ezt tudják, hogy ők nem jók, úgy ők vissza akarják kapni ezt a földbirtokot és hogy azon párt által legyen kormányozva. Ők azt is tudják, hogy mások nem fognak együttműködni, hogy a világ nem fog együttműködni, így hagyják, hogy egy ország pontosan két rendszerrel bírjon. (mind nevetnek) Tulajdonképpen ez egy botrány, egy szégyenletes dolog. Miért nincs más országoknak két rendszerük, miután visszakaptak egy területet? Nem úgy van, hogy másoknak nem tetszenek a te dolgaid?

Kérdés: Az „egy ország, két rendszer” létezésének igazi célja abban rejlik, hogy a kínaiaknak meg kell legyen a lehetőségük, hogy megtudják, megismerjék az igaz körülményeket?

Mester: Természetesen egy dolog sem véletlen, szintén nem fordul elő csak egyetlen egy cél miatt. Mikor az istenségek el akarnak rendezni valamit, ők nem úgy gondolkodnak, mint az emberek. Mihelyt ők elrendeznek valamit, ez nagyon nagy és átfogó dolgokat érint. Az emberek a részecskék egy rétegéből szemlélik a világot. Például, a világ, amit az emberek látnak, a molekulák és a csillagok között fekszik. Ők ezt a világot olyan részecskékből szemlélik, amik molekulákból vannak összerakva. Az istenségek viszont nem, ők ugyanennek, a világegyetemben levő összes részecskéből álló dolognak

az eredményét szemlélik a képességeik hatóköréből. Ők minden dimenzióból és minden irányból szemlélik, tekintik meg a dolgot, emiatt a cél, amit ők elérnek, sokoldalú, ha ők elrendeznek valamit.

Még ha így is van, nem hagynak téged komplett látni a világon mindent, ami ennek az emberi szintnek a részecskéiből van összeállítva. Ha hagynának téged mindent látni, úgy sok dolgot nem lehetne megmagyarázni a tudománnyal, akkor az emberek mindannyian hinnének az istenségekben, még ha nem is vezetnék rá őket erre. Azért, hogy az emberek ne láthassák teljesen tisztán ezt a világot, ez a szempár kellett legyen megteremtve az emberek számára. Ámbár egy ember szeme molekulákból van összeállítva, miért nem láthatnak ők némely dolgokat ezen a területen, amely molekulákból van összeállítva? Az ok abban rejlik, hogy ők az embereknek még sok akadályt rendeztek el. Ennek a két rendszernek az igazi célja abban rejlik, mert a világnak ebben a történelmi szakaszban erre a szerkezetre van szüksége. Ezt én korábban már elmagyaráztam.

Kérdés: A tanítvány gyakran ír cikkeket az igaz körülményekről a Dáfá-honlapoknak vers formában. Hogy a Fá-igazolás tartalmát kifejezzem, néha nem tartottam be szigorúan a vers klasszikus formáját. Hibásan csináltam? Hogy a tartalmat pontosan kifejezzük, nem kell feltétlenül szigorúan betartani a klasszikus normákat, szabályokat, helyes ez a megértés?

Mester: Meg akar szabadulni az ember ezektől a szabályoktól? Tulajdonképpen ez pontosan egy olyan gondolat, ami azután keletkezett, hogy a modern emberek erkölcsé lecsúszott, nevezetesen ellenszegül, szembehelyezkedik a hagyománnyal és az igazzal, ortodoxszal, én nem rád gondoltam. Én a Fá-alapelvek szempontjából magyarázom el, hogy az emberiség most éppen ilyen. Valójában az emberiség romlik, azon van, hogy az ignorancia, tudatlanság felé haladjon. A kínai kultúra az istenségek által lett adományozva az embereknek. Mindegyik dinasztia kultúrája, beleértve a költészetet, Tang-kori lírát, Szong-verseket és Yuan-drámát, mindez ahhoz a kultúrához tartozik, amit különböző mennyei rendszerekből hozott magával, amit a sorskapcsolat megkötésénél továbbadott az embereknek. Vagyis ha ti ilyen dolgokat akartok írni, inkább be kellene tartásotok a szabályaikat. Te azt mondod: Nem kedvelem a rímeket. Ha nem kedveled a rímeket, most létezik a prózaköltészet, akkor írdál egyszerűen prózakölteményt, ott nincs olyan sok minden, amit be kell tartani, ez megfelel a modern formának is. Tulajdonképpen én úgy találom, hogy ezek a költemények túl felszínesek, ha olvassa őket az ember, nincs semmilyen tartalmuk. Az ókori, ősi stílusban írt költeményeknek viszont van zamatuk, ha hagyjuk őket szétolvadni a nyelvünkön.

Kérdés: Üdvözlöm Önt a Chongqing-ből való Dáfá-tanítványok nevében és továbbítom Önnek a vágyódásukat. Ők feltétlenül azt akarják, hogy adjam át ezt az üzenetet.

Mester: Köszönöm nektek. (taps) A Mester ezt mind tudja. Mondjátok meg nekik, hogy a Mester ezt mind tudja.

Kérdés: Némely tanítványok most tévutakon járnak az átnevelés által. Más tanítványok nagyon aggódnak az állapotuk miatt. Hogyan segíthetnénk nekik?

Mester: Akinek segíteni kell, annak segíteni kell. A hazugságok fel vannak fedve, mihelyt leleplezi őket az ember. Hiszen mit jelent hibákat megbánni? Hiszen mit kellene megbánjon az ember? Ez nem csalás? Ha az ember újra visszatért a társadalomba és teljes nyugalomban utánagondolt ennek, mindennel tisztában lesz. Mindazok, akik úgymond meg voltak változtatva, röviddel a szabadon bocsátásuk után nem lettek mindannyian tisztában ezzel? Hiszen hányan maradhatnának továbbra is még makacsul megtévesztve, eltévelyedve? Azoknál, akiknek még mindig nem sikerült, ez úgy van, hogy ők saját maguk úgy találják, hogy túl sok rosszat tettek. Tudják, hogy hibásan, helytelenül cselekedtek és félnek, hogy elveszítik a becsületüket, szegyenben maradnak, ha látják őket a tanulók. Ők ugyancsak makacsul kapaszkodnak abba, hogy ez kínos nekik. Ez az oka.

Kérdés: Adhatnak ki a tanulók pénzt, hogy lakásokat béreljenek az igaz körülmények tisztázására?

Mester: Valójában a Dáfá-tanítványok az igaz körülmények tisztázásánál ezeket a dolgokat mindig a saját megtakarított pénzükből vagy a bérukéből fizették. De nektek tekintettel kell lennetek a saját életetekre és a család életére, létére, ti tekintettel kell legyetek másokra. Ha ti nem boldogultok a családi életetekkel és a saját életetekkel, azonnal nehézségek következnek az igaz körülmények tisztázásánál. Másrészt, ha az életetek, létetek nincs biztosítva és nektek még problémáitok vannak a

táplálékkal (az evéssel), akkor ti biztosan töprengeni fogtok ezen, ezáltal nem lesz ugyancsak megzavarva az igaz körülmények tisztázása? Így nektek feltétlenül tekintettel kell lennetek a körülményeitekre. Én láthatom a szíveteket. Csináljátok a lehetőségeiteknek megfelelően.

Kérdés: Mondhat a Mester valamivel többet a világegyetem és az emberiség jövőjéről?

Mester: Ha én most a jövőről beszélek, ennek semmi gyakorlati jelentősége sincs számotokra. Az emberiség jövője szép fog lenni. Az embereknek, akik meg lesznek tartva, szerencsájuk van, mivel a Dáfá egyszer itt lett terjesztve, úgyhogy meg lehetett tartani ezt a helyet. Az élőlényeknek, akik ebben az időszakban nem vétektek a Dáfá ellen, szerencsájuk van (boldogságban, áldásban van részük). Mivel a Dáfá egyszer itt lett terjesztve, ez a jövő élőlények számára is jó létfeltételeket fog teremteni. Könnyen lehetséges, hogy a jövő gabonája a fákon levő gyümölcsök formájával rendelkezik, akkor egy rizsszem ilyen nagy lesz (a kezeivel egy rögbilabda nagyságát mutatja). Csak tréfaként. Összehasonlításképpen ehhez viszont sokkal kevesebbet kell dolgozzon az ember. A víz és a levegő tiszta fog lenni. Olyan mérgező dolgok mint rovarok, szúnyogok és legyek, ez mind nem fog létezni többé. A világ valóban nagyon szép fog lenni. Az új világegyetem pompázatoságát a régi istenségek még csak el sem képzelhetik, mivel ők nem láthatják, nem is képzelhetik el. Még csak elképzelésük sincs arról, milyen fog lenni. Ez valami teljesen más alapul. A korábbi élőlények odavannak saját magukért. A világegyetem a jövőben nem alapoz többé az egóra. Minden jobb fog lenni.

Kérdés: Hamarosan sok ember magától fog jönni, hogy megkapja a Fát. Mi ki kellene építsük a gyakorlócsoportot?

Mester: Természetesen ez így van. Ti már így is cselekedtetek. (mind nevetnek) Ha túl sokan vannak, akkor rendeztetek be egy új gyakorlóléhselyet, gyakorlóléhselyint. Így van ez.

Kérdés: Némely tanulók Japánban nem rendelkeznek kölcsönös bizalommal, úgyhogy nehézségek keletkeztek a Fá-helyreigazítás sok munkájánál. A tanítvány szomorkodik ezen, és igazán reméli, hogy az összességben mi egy picikét gyorsabban emelkedhetünk meg.

Mester: Igen. Valójában, bárhogyan is, ha a rossz tényezőknek még helye van, ez azon múlik, hogy a tanulóinknak saját maguknak problémáik vannak. Tegnap némely tanulók a hamis jingwenekről beszéltek. Én azt mondtam, élőlényekként, akik a Dáfá által vannak teremtvé, hogyan lehetek még becsapva ilyen hamis dolgok által? Hogyan lehet, hogy te nem a Fá mércéjével ítéled meg őket? Ez talán azért van így, mivel túl erős ragaszkodása van, úgyhogy helye van a gonosznak? Valójában némelyek még mindig nem értelmesek, ésszerűek és nincsenek erős őszinte gondolataik.

Kérdés: Japánban több mint ezer vallás terjeszkedik. A japánok mindig egy vallással nyilvánítják a Fálun Gong-ot.

Mester: Ennél a problémánál én így gondolkodom: Ha valaki a jövőben a Fálun Gong-ot egy vallással nyilvánítja, akkor mi hagyjuk őt úgy kinyilvánítani. Ha valamivel többet akar tudni, akkor mondjátok meg neki, hogy a Fálun Gong – bármilyen okból kifolyólag is – nem egy vallás. Ha neki nincs szándékában, hogy többet tudjon meg erről, akkor nem szükséges elmagyarázni neki, hogy ez egy vallás vagy sem. Ha te egy vallásnak tartod, akkor pont egy vallás, hiszen a vallásnak önmagában a hétköznapi emberek társadalmában nincs semmi ellentétes (ellenérzést kiváltó) jelentése. Hogy a Dáfá-tanítványok a művelésnél nem egy vallás útját járják, azt jelenti, hogy ők nem egy forma (formalitás) útját járják és ezáltal nem lesznek megzavarva a formától önmagában. Én elmagyaráztam nektek ezt az alapvető Fá-alapelveket. Mennyire érthetik ezt meg a hétköznapi emberek, ezt én már elmagyaráztam nektek, hogy a hétköznapi emberek minket egy vallásnak fognak tartani. Ezt korábban már megmondtam a Fá-magyarázatnál.

Kérdés: A „di“ a „mudi“ írásjelnél a Zhuán Fálun japán változatában szintén át kell legyen javítva a „di“ írásjelre?

Mester: Japánul ez másként van kezelve, hiszen ezeknek ott más tartalmi jelentésük van mint a kínai írásjeleknek. Úgy gondolom, japánul ezek változatlanul kell maradjanak.

Kérdés: Nem úgy kellene legyen, hogy a tanulók az egyesületben ne akadályozzák más tanulók munkáját? (mind nevetnek)

Mester: A tanulók munkája a FÁ-igazolásra, az igaz körülmények tisztázására és az összes élőlény megmentésére valóban nem kell legyen akadályozva. Bárki is csinált ilyesmit, úgy hibásan csinálta. De némely tanulók a végletekbe mennek, ez könnyen okozhat egy negatív hatást, akkor ezt meg kellene akadályozni. A jelenlevők között sok illetékes van különböző vidékekről. Ti meg kell jegyezzetek egyet magatoknak, kivéve hogy valami össze kell legyen hangolva az összességben, adjatok szabad kezet a tanulóknak, hogy ezáltal meg legyenek acélozva és megalapozzák a saját hatalmas erényüket. Mindenesetre ti kell adjatok esélyt a tanulóknak és hagyjátok őket csinálni. Ezt mindenesetre meg kell jegyezzétek magatoknak. Mesterként sőt én még a tanulóknak is szabad kezet hagytam és a saját útjukat járattam velük. Ha a tanulók valamit hibásan csináltak, utaljatok nekik rá. Aki valóban egy negatív hatást okozott, akkor annak mondjátok meg komolyan, próbáld meg ezt újra jóvá tenni, hogy eltávolítsd a negatív hatást. De ti szintén nem kellene mondjátok, hogy ő már egy démon. A művelésnél pontosan hibákat csinál az ember. A hibáknál léteznek nagy és kicsi hibák is.

De tanulóként, komolyan kellett volna eljárjon az ember saját magával. DÁFÁ-tanítványként az nem megy, hogyha saját magával és a DÁFÁ-val szemben felelőtlen. Mindazonáltal te egy a DÁFÁ által teremtett élőlény vagy. A te hatalmas erényed ragyogni fog a jövő világegyetemben. Megy az, ha mi nem járjuk jól a saját utunkat? Így ti nem kellene túl sokat hársítatok az illetékesre. Ha az illetékes jól művelte magát, ő sikerre jut és a te szemed egyre kívülre tekint, te nem műveled saját magadat. Te még egy művelő vagy? Neked saját magadat kell művelned. Ha az illetékeseknél valóban léteznek problémák, utaljatok rá neki nyugodtan és jószívűen. Ti mindannyian művelők vagytok. Egy művelőként az embernek még mindig megvannak a hétköznapi emberek érzelmei, amelyek még nincsenek levetve, és az emberi érzetek pontosan félnek, hogy meg lesznek érintve. Mihelyt meg vannak érintve, könnyen hívhatnak elő [negatív] hatásokat, ezért könyörületes kell legyen az ember és könyörületesen magyarázzon. Barátságosan és jószívűen kell világosan elmagyarázza az ember, csupán így lehetnek megoldva a problémák. Ha egy illetékes még csak jószándékú véleményeket sem tud elfogadni, akkor ez egy probléma.

Máskülönben, egyes különálló tanulók szintén olyanok, hogy ők felszínesen nagyon jók másokhoz, de amit mondanak, nagyon sok személyes tényezőt tartalmaz, sőt még olyan tényezőket, amik másokat bosszantanak. Felszínesen nagyon szelíden, kíméletesen beszél, (mind nevetnek) ez csak egy kifinomult, ravasz eljárás. Ez semmi esetre sem egy olyan állapot, amivel egy DÁFÁ-tanítvány kellene rendelkezzen.

Ha egy vidéknek az illetékes nem a FÁ-ban műveli magát és a DÁFÁ-tanítványok a FÁ-t nem tanulják szorgalmasan és nem haladnak előre, előfordulhatnak ilyen bonyolult állapotok. De egy DÁFÁ-tanítványként és egy illetékesként mindegyik tisztában kellene legyen azzal, hogy a le nem vetett emberi érzetek meg fognak mutatkozni. Ez viszont nem azt jelenti, hogy ez az ember nem jó. A jól művelt területeiből sok nem fog többé megmutatkozni, mert hát az emberi érzetek ezeken a területeken már el vannak távolítva a művelés által. Valójában, ha egy művelőnek többé semmilyen emberi érzete sincs, ez az ember szintén többé igazán semmit sem fog felmutatni. Természetesen, ha az ember ilyen messzire művelte magát, már eljutott a beteljesüléshez. Ha neki emberi érzetei vannak, ezek meg fognak mutatkozni. Ez viszont nem azt jelenti, hogy ő nem művelte magát. Ez azt sem jelenti, hogy ő nem művelte jól magát. Ő csak egy bizonyos kérdésben vagy egy bizonyos területen nem cselekedett jól. Nektek mind ügyelnetek kellene erre.

Ez azt is jelenti, nem kell aggódnia, ha a hétköznapi emberek érzelmei, melyekkel még rendelkezik, megmutatkoznak a művelési folyamatban, a fontos az, hogy ti mindannyian saját magatokat művelőnek tekintsétek. Ha problémák adódnak, **befelé** (magatokba) nézzetek. Ha mindannyian így tudnak cselekedni, akkor ennek a területnek a művelési állapota biztosan nagyon jó lesz és biztosan kevés konfliktus fog adódni.

Kérdés: A művelésnél nem létezik vezető, a DÁFÁ-nak nincs szervezete. Ha az egyesület tanulói vagy az egyesület elöljárója (vezetőségének elnöke) felveszi a kapcsolatot a közösséggel vagy a kormányzat hatóságaival, az megfelelő, ha mi az elöljáró vagy az egyesület egyik tagjának a nevét használjuk?

Mester: Tulajdonképpen azt lehet mondani, hogy ez megfelelő. Az egyesület nem azért lett alapítva, hogy mi alkalmazkodjunk a hétköznapi emberek állapotához? Hiszen miért ne használnánk mi ezt az

eszközt, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket a hétköznapi emberek társadalmában? Természetesen ezt lehet. A kormányzat azt is megengedte nektek, hogy beiratkozzatok. De nem szabad érvényesülési vágyatok legyen. Ti nem azon vagytok, hogy saját magatokat igazoljátok, hanem hogy a Fát igazoljátok.

A Dáfá-tanítványok igaz művelők. Ha a helyzet a társadalomban ma nem ilyen lett volna, igazán még csak meg sem engedtem volna nektek, hogy megalapítsátok ezt a Fálun Dáfá egyesületet. Akkor csak gyakorlócsoporthoz, illetékesek és a mindenkori területek illetékesei léteztek volna, így van ez. Tulajdonképpen egy illetékes szintén egy szolgálatra behívott személy, ő is egy normál tanuló a művelésnél. Ő egy olyan valaki, aki a többieket szolgálja és többet áldoz.

Kérdés: Rákos betegek egy csoportja azt óhajtja, hogy mi odamenjünk, hogy megtanítsuk nekik a gyakorlatokat, csinálhatjuk-e mi ezt? Mi nem rendelkezünk az éneklés és a tánc elemi készségeivel, de ha mi fáradságot nem kímélve gyakorlunk, akkor csinálhatunk egy rövid időn belül egy nagy rendezvényt egy bemutató számára?

Mester: Ez viszont az adott körülmények és lehetőségek szerint kell legyen csinálva. Ha nektek nincsenek meg az alapvető feltételeitek és egy nagy rendezvényt akartok csinálni egy bemutató számára, vagyis ezt erőltetetten csináljátok, akkor a nézők rajtatok fognak szórakozni. Az nem probléma, ha ti másoknak örömet szereztek, de ha a többiek várakozással tekintenek rátok és kigúnyolnak benneteket, úgy én azt gondolom, ennek egy ellentétes hatása van, ezért ti ezt a körülményeitek szerint kellene csináljátok.

Ha a rákos betegek meg akarják tanulni a gyakorlatokat, akkor meg kell nézni, milyen céljaik vannak. Ha az emberek a világon megkapják a Fát, szeretnék művelni magukat és azt akarják mondani, hogy a Fálun Dáfá jó, akkor ők azon vannak, hogy önszántukból igazolják a Fát és hogy megválasszák a saját jövőjüket. Ha ti a Dáfát olyasminek tekintitek, ami betegségeket gyógyít és a hétköznapi emberek között ezt csináljátok, akkor ez azt jelenti, hogy valójában a Dáfával szemben komolytalanok vagytok.

Ti oktathatjátok a gyakorlatokat a börtönben, ti szintén megtaníthatjátok a gyakorlatokat a beteg embereknek a kórházban, ezt azért csináljátok, hogy igazoljátok a Fát, ti ezt ugyanabból a gondolatból kifolyólag kellene tegyétek, mint mikor máshol oktatjátok a gyakorlatokat. Lényegében ezt azért teszitek, hogy élőlényeket mentsetek meg és ezáltal az emberek kapják meg a Fát és hogy meg lehessen váltani őket. Ha az ember egy eszköznek tekinti a Dáfát, ami kijavítja az emberek hibáit és betegségeket gyógyít vagy egy módszernek, ami egy hétköznapi embernek valamilyen nehézségeit meg kellene változtassa, akkor ez nem megy. A Dáfá csupán azért van terjesztve az emberi társadalomban, hogy embereket váltson meg, ti feltétlenül tisztában kell legyetek ezzel. Ha valaki azt mondja: A Fálun Gong különösen hatásos a rák gyógyításánál, akkor hát mindannyian jönnek. Akkor ez teljes bizonyossággal nem működik, mivel a gondolatod nincs rendben. A Dáfá nem arra van ott, hogy az emberek betegségeit meggyógyítsa, arra van ott, hogy az embereket alapjától fogva megmentse, csupán így oldja meg az emberek problémáit. Ha az ember ebből az álláspontból indul ki, akkor ennek biztosan egy jó hatása van. Ha azonban ennél egy ragaszkodása van az embernek, ragaszkodik a hétköznapi emberek valamijéhez, akkor a hatás éppen hogy nem jó, ha ezt csinálja az ember.

A művelés egy komoly dolog. Li Hongzhi semmi esetre sem irányított, oktatott benneteket arra, hogy az emberek betegségeit gyógyítsátok, még kevésbé jött ő az emberek valamilyen dolgáért. Én szintén semmi esetre sem vezetlek arra benneteket, hogy egy vallást alapítsátok a társadalomban. Én azért jöttem, hogy megtanítsam nektek a művelést és hogy átvegyem a felelősséget az életek megmentéséért.

Kérdés: A tajvani elnökválasztás közben némely tanulók szíve megmozdul. Ez egy vizsga, ami a régi erők által van elrendezve? Hogyan kellene helyesen eljárjunk ezzel?

Mester: Ha az ég be is szakad, egy művelő őszinte gondolatai mozdulatlanok maradnak, ez igazán művelés, ez igazán nagyszerű. (taps) Egy művelő nem ragaszkodik semmihez az embervilágban. Ma a Dáfá-tanítványok művelési formája más. A művelésnél ti próbáljátok meg a társadalomban, hogy ugyancsak igazodjatok hozzá a hétköznapi emberek társadalmához. Nektek mindannyiőtoknak

van egy normális állása a hétköznapi emberek társadalmában, egyidejűleg családok is van, munkások stb. és egy ilyen szoros kapcsolatuk van a társadalomhoz, így viszonyul ez. A tajvani választás közben némely tanulók érzelmileg úgy vélték, hogy ez a valaki valamivel jobb, úgy ők ezt választották. És mások úgy találták, hogy a másik jobb, akkor ők egy másikat választottak. A személyes megértések különbözőek, ebben nincs semmi kivétlen. A személyes tettek a társadalomban nem képviselik a Dáfá-t. De nektek nem szabad ragaszkodnotok ilyen dolgokhoz, úgy mint a hétköznapi emberek.

Ha ti megválasztottatok valakit, én Mesterként nem mondhatom, hogy helytelenül cselekedtetek. Én nem is avatkozok be ilyen dolgokba, hiszen én pont egy ilyen utat járatok veletek, amelyikben ti a hétköznapi emberek társadalmában művelitek magatokat. A művelők csak előnyöket hozhatnak a társadalomnak. Ha az ember a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát, az emberi társadalom nem lesz ettől befolyásolva.

Egyedi művelőként, bárkit is szeretnél megválasztani, te megválaszthatod, csak nem kellene túl ragaszkodó legyél. De a Dáfá-tanítványok láttak egy problémát a Dáfá-tanítványok ezen üldözésén keresztül a szárazföldi Kínában, így némelyek azt gondolják: „Aki túl közel jut a gonoszhoz, amelyik üldöz bennünket, azt én nem választom meg.” (taps) Mesterként nekem szintén nincs semmi kivétlen ebben. (mind nevetnek, taps) Ez a tanuló saját gondolata. Mesterként én nem mondtam meg neked, kit kellene válasszál. Még kevésbé létezik vagy szabad létezzen egy közös akció. (mind nevetnek)

Ha a tanulók kölcsönösen meglátogatják egymást, ez csak valami személyes dolog a művelőtársak között. Ha egy valaki azt mondja, hogy ő ezt választja és egy másik azt mondja, hogy ő azt választja, ezek mind személyes dolgok és semmi közük a Dáfá-hoz önmagában, ennek szintén semmi köze a Dáfá-egyesülethez. A Dáfá-egyesület egyik illetékeseként te is támogathatsz valamilyen pártot, ez egy személyes, egyéni tett. Ő a művelésnél van, egyidejűleg egy olyan valaki is, aki a társadalomhoz tartozik. Megköveteled te, hogy a művelési folyamatban ő minden emberit teljesen elengedjen? Ezt csupán abban a pillanatban érheti el az ember, amelyikben a művelés által eljut a beteljesüléshez. Ha a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát, neki is megvan a kapcsolata a társadalomhoz, ezért ő azt választhatja, akit választani szeretne. Neki megvan a saját véleménye, ebben szintén nincs semmi kivétlen.

Mindegy milyen a választás eredménye, ez nem kellene konfliktushoz vezessen a társadalomban, ez rendkívül veszélyes lenne. Művelőként még szigorúbb követelményt kellene felállítson saját magával szemben az ember. Így én azt mondtam a tanulóknak, hogy ne hagyják magukat sodortatni a hétköznapi emberek érzületeitől és nem szabadna olyan lobbanékonyak legyenek. Mivel ti energiát és képességeket birtokoltok, az, amit ti csináltok, nagyon nagy tényezőket hozhat mozgásba, ez egy óriási nagy hatást hívhat elő a társadalomban, ezért nektek nem szabad követnetek a hétköznapi embereket, ha csináltok valamit. Én azt is láttam, hogy egyes tanulók sodortatva vannak a hétköznapi emberek által és meg vannak botránkozva, ők nagyon felindultak, izgatottak és nincsenek erős őszinte gondolataik. Ebben a pillanatban téged senki sem ismerhet el művelőnek, ez viszont nem megy. Mikor mi április 25-én akkoriban benyújtottunk egy kérelmet, petíciót, mi szintén békések és nagyon megfontoltak voltunk. Mi mindig előnyére vagyunk a társadalomnak.

Kérdés: Bár a régi erők fekete kezei és a gonosz többé nem olyan számosak, milyen zavarás az, ha a tanulók ebben az időben csak nem cselekszenek jól?

Mester: A régi erők nagyon sok fekete keze lett már eltávolítva, ők összehúzzák magukat a szárazföldi Kínában, időnként kijönnek és csinálnak valami rosszat. (mind nevetnek) Azonkívül léteznek még a rossz istenségek a három világgörön kívül, amelyeket én el akarok távolítani, ők irányítják a gonoszt, sőt némelyek ezt közvetlenül csinálják. Bárhogyan is, ez már eljutott ehhez a lépéshez, ha az istenségek közvetlenül részt vesznek ebben, ők fentről lesznek eltávolítva, még ha én nem is fogom eltávolítani őket. Most nagyon gyorsan változik a helyzet.

Kérdés: Mit jelent „Egy szempillantás a nagy történelmi változásban az idő (egy korszak)”?

Mester: „A nagy történelmi változás” pontosan azt jelenti, hogy egy nagyon, nagyon hosszú időt és mindent ebben a hosszú időben élt át az ember. „Egy szempillantás” egyszerűen egy rövid időt jelent.

Hogy ez egy nagy történelmi változás vagy egy szempillantás, ez a hosszú vagy rövid idő az istenségek szemében ugyanaz az időfogalom. Talán az élőlények számára, akik benne tartózkodnak, ebből a szempillantásból egy nagyon hosszú idő lett csinálva. Mi látjuk, hogy ez csak egy szempillantás, abban az időmezőben ez a szempillantás talán egy nagyon, nagyon hosszú idő. Az elmúlt évek a mi világunkban némely óriási nagy istenségek számára szintén csak egy szempillantás. Az idő az, amelyik megváltozik. Az idő az, amelyik varázsol. Így van ez elgondolva (Ez az elgondolás).

Kérdés: Nekem megvan a lehetőségem, hogy részt vegyek a városi tanács képviselőválasztásán és hogy ezáltal sok emberrel a társadalom különböző szociális rétegeiből megbarátkozzak, úgyhogy egy nagyon jó alap lesz lefektetve a jövőben az igaz körülmények tisztázására. Mivel én ezt a hivatást a városi tanács képviselőjeként nem ismerem, sok időt kell szakítanom arra, hogy tudakozódjak a lakónegyed problémáiról, hogy részt vegyek a lakónegyed tevékenységein és ismereteket szerezzek, hogyan kellene dolgoznom képviselőként. Néha egy belső szétszakítottságba (megosztottságba) jutok. Úgy találom, hogy ezt az időt a televízióadások számára és az igaz körülmények tisztázásának más munkájára kellene fordítanom.

Mester: A Fá-nál, amit én elmagyarázok, pontosan a hétköznapi emberek társadalmában kell művelődni. Ha a Dáfá-tanítványok a hétköznapi emberek társadalmában művelődnek, pontosan különböző kapcsolatok fognak létezni a társadalomban. A különböző hivatásoknál szintén azon van az ember, hogy kapcsolatba lépjen a társadalommal, ez nem ellentmondásos.

Valójában sok tanulónak különböző hivatása van, egyidejűleg szintén azon vannak, hogy tisztázzák az igaz körülményeket. A kérdés csak az, hogyan osztja be jól és használja fel jól az időt az ember és hogyan csinálja jobban. Én nem vagyok ellene, bármilyen foglalkozásokat is van a társadalomban, bármilyen nagy üzleteket is köttök és bármilyen magas is a hivatalotok, mindennél nincs semmi ellentmondás. Én pont igazolni akarom, hogy emberek különböző szociális rétegekben mind művelhetik magukat, ezzel én is valóban egy még soha nem létezett példát adok, mutatok. A múltban valóban nagyon kevesen léteztek, akik gazdag embereket és hivatalnokokat váltottak meg. Én nem teszek különbséget és csak az emberszívet nézem, én mindenkit megváltok. (taps) A gyakorlat bebizonyította, hogy ez helyes. Ez nem csak megvalósítható, hanem az én Dáfá-tanítványaim ezáltal ki is művelték magukat. Hiszen korábban nem létezett Dáfá, az alapelvek, amik különböző istenségek által voltak igazolva felismerésen keresztül, nem a világegyetem alapvető alapelvei. Ma a Dáfá van terjesztve, mindent el lehet érni, meg lehet csinálni.

Kérdés: Az időt a Fá igazolására való munka és tevékenységek számára legtöbbször nem lehet szavatolni. Az idő a gyakorlatok napi végzésére és a Fá-tanulásra nagyon szűkös.

Mester: Valóban létezik ez a probléma. Ha az ember nagyon elfoglalt egy konkrét Dáfá-munkával, úgy a gyakorlatokat eltolhatja egy keveset, később megpróbál újra időt szakítani, hogy behozza a lemaradást, ez nem probléma, hiszen ezeknél a gyakorlatoknál megengedett, valamivel többet gyakoroljon, ha van ideje és valamivel kevesebbet gyakoroljon, ha nincs rá ideje. A Mester már elmagyarázta nektek ezt a kérdést. Ami a Fá-tanulást illeti, úgy gondolom, hogy ti mégis meg kellene próbáljátok, valami időt szakítani erre, ha csak egy picikét tanultok is. Ha megpróbálja az ember, hogy időt szakítson erre, ez könnyen egy problémához is vezethet – az embernek nincs egy nyugodt szíve erre. Ha eközben nincs nyugodt szíve, az nem más mint hiába tanulni és elpocsékolni az időt. Ha tanulni akarsz, akkor egy nyugodt szívvel tanuld, próbáld meg nyugodtan tartani a szívet és a gondolatokat és tanuld valóban. Szintén ha te eléred, hogy egy pár bekezdést megtanulj, ez jobb, mintha te egy nyugtalan szívvel átolvasnál egy egész könyvet. A Fá-tanulásnál ezt feltétlenül fel kell fogni.

Kérdés: Most minden démoni nehézség a Dáfá-tanulóknál a régi erőktől ered, hogy zavarják a Fá-helyreigazítást?

Mester: Nem. A ti összes démoni nehézségeitek a saját műveléseteknél való dolgok. A régi erők általi zavarások is egyedi emberek művelésére vannak irányozva közületek. Én megmondtam, hogy a Dáfá-tanítványok zavarásait a régi erők által én nem ismerem el, mivel a Dáfá-tanítványok az én tanítványaim, senkinek sincs jogában, hogy törődjön velük. Még kevésbé megengedett, hogy az ármánykodásaik sikerüljenek, amennyiben ők kihasználják a Dáfá-tanítványokat és rájuk

kényszerítenek valamit, hogy elérjék a céljaikat. Ha elérték, hogy zavarjanak, ez abban rejlik, azon múlik, hogy belekapaszkodtak a ragaszkodásaitokba és hiányosságaitokba, ehhez jön még a karma, ami a múltból lett hátrahagyva. Ez az üldözés is ezekből a tényezőkből ered. A három világgörön kívüli Fá-helyreigazításnak nincs közvetlen összefüggése veletek. De ti össze vagytok kötve a Fá-helyreigazítással, ti össze vagytok kötve a Mesterrel, ti Dáfá-tanítványok vagytok a Fá-helyreigazítás idején.

Kérdés: Némely tanulók azon a véleményen vannak, ha az ember otthon őszinte gondolatokat bocsát ki és telefonálva tisztázza az igazságot, akkor már egy Dáfá-tanítvány és nem szükséges, hogy kimenjen. Cselekedhet-e így?

Mester: Ha az ember nincs különösebben elfoglalva Dáfá-munkával és ha közös tevékenységek léteznek a Dáfá igazolására vagy más dolgok, mint a közös Fá-tanulás és nem megy ki, akkor az nincs rendben. A közös Fá-tanulás egy olyan környezet, amit én számotokra teremtettem és hagytam hátra, azt gondolom, ez úgy kell legyen csinálva. Hiszen ez a tapasztalat a gyakorlatból származik, ezen a módon művelhetik a tanulók magukat a leggyorsabban a művelésnél. Ha egyedül műveli magát az ember, nem rendelkezik előremozdító tényezőkkel az emelkedéshez. Dáfá-tanítványként, ti nem azt mondtátok, hogy úgy fogtok cselekedni, mint ahogyan a Mester mondta? Nem azt mondtátok, hogy ti őszintén, becsületesen akarjátok járni azt az utat, amit a Dáfá-tanítványoknak járniuk kellene?

Én láttam, hogy nehézségeitek vannak, ezért nem mondtam nektek, hogy „ti így kell csináljátok”, én ritkán mondom ilyesmit. Én tudom, hogy nektek ez nagyon kemény. Ezenkívül te ezt saját magad kell felismerd a művelésnél. A Fá-alapelveket már elmagyaráztam, neked a saját utadat kell járnod. Ha én azt mondanám neked, hogy „te így kell csináld”, akkor neked ebben a pontban egy hiányosságod lenne. És ez a hiányosság a Mester által lett volna okozva – a Mester nem hagyta, hogy saját magad ismerd fel, nem hagyta, hogy te saját magad csináld, és ezen a területen te nem művelted volna magad, ezért nagyon ritkán mondom ilyesmit. Egy Dáfá-tanítványként fel kellene ismerje a saját felelősségét az ember és kellene tudja, hogyan kell cselekedjen az ember egy Dáfá-tanítványként, ez így helyes csupán.

Kérdés: A Fá-igazoláskor a tanítvány gyakran vesz részt egynéhány fontos rendezvényen, aztán azt is megállapította, hogy nagyon sok zavarás és karma-eltávolítás létezik, ha egy nagy dolgot sikeresen elintézt.

Mester: A zavarások sohasem maradtak abba, időnként létezhetnek nagy vagy kicsi zavarások. A régi erők söpredéke és a rossz dolgok egyszerűen nem akarják feladni. Minden alkalommal, mikor én magyarázom a Fá-t, ők hallhatnak mindent mint ti, egyidejűleg hallgatják ezt. Ők egyszerűen ilyesmit akarnak csinálni. A bűneik olyan nagyok, hogy többet az életükkel sem egyenlíthetők ki. A jövőben ők örökké a bűneiket fogják szakadatlanul kiegyenlíteni. Még ha így is van, nem egyenlíthetnek ki mindent, olyan nagyok a bűneik. A régi erők söpredéke a három világgörön belül, különböző romlott tényezők a világegyetemben és azok a végső régi tényezők arra is készen állnak, hogy ezt megkockáztassák. Egyszerűen így csináltatják velük a végéig. A bűneik olyan nagyok, hogy ők saját magukat csak elégethetik. Az, hogy a rossz tényezők ilyen tébolyodottak, ahhoz vezetett, hogy ők így cselekszenek.

Kérdés: Egyszerű vagy bonyolult gondolatok azt jelentik, hogy ők jók vagy rosszak? Honnan ered ez?

Mester: Az istenségek szemében, ha egy embernek egyszerű és tiszta gondolatai vannak, az istenségek véleménye szerint ő egy jó ember. Ha egy embernek bonyolult gondolatai vannak, az istenségek véleménye szerint ő nem jó. Az istenségek úgy vélik: A bonyolult gondolatok okai nem éppen a ragaszkodások az embervilágban? A bonyolult gondolatok nem azon a tényezőkön alapszanak, hogy az ember makacsul ragaszkodik az embervilághoz? Így a művelésnél létezik ez az alapelv.

Az egyszerű gondolatok nem azt jelentik, hogy csekélyebb a bölcsessége. A bonyolult gondolatok nem jelentik azt, hogy bölcsességgel rendelkezik. Ez szintén nem mond ellent a formának, módozatnak sem, amelyikben a Dáfá-tanítványok művelik magukat a hétköznapi emberek környezetében és annak sem, ami mindent ti ma a Fá-helyreigazításnál tesztek. A Dáfá-tanítványok bölcsessége őszinte

gondolatokból – isteni gondolatokból származik. A bölcsesség nem ugyanaz a fogalom mint a bonyolult gondolatok, melyek a társadalomban képződnek. Azok az agyafúrtságához, ravaszságához tartoznak, amelyek önzés, egoizmus és kölcsönös ármánykodások útján jöttek létre. És a Dáfá-tanítványok kiindulópontja az, hogy igazolják a Dáfá-t, ők nem törekszenek saját magukra (valamire saját maguk számára), ezért ez alapvetően más. A Dáfá-tanítványoknál nagy bölcsességről van szó, a többieknél azt lehet mondani, hogy ott bonyolult gondolatokról van szó. Azok másképpen is testesülnek meg, ez teljes bizonyossággal úgy van.

Kérdés: A mi vidékünkön már rég létezik egy probléma, nevezetesen sok hosszú éve tanuló többé nem vesz részt hosszú idő óta a közös Fá-tanuláson és a gyakorlatokon a szabadban. Azon a véleményen vannak, ha az ember nem vesz részt a közös Fá-tanuláson és otthon tanulja a Fá-t, szintén lehet a Fá-t jól tanulni, és ha otthon végzi a gyakorlatokat, pont olyan jól lehet végezni a gyakorlatokat. Ők azon a véleményen vannak, ez nem jelenti azt, hogy a közös emelkedés nem lesz elérve.

Mester: Tulajdonképpen én azt mondom, ha valóban léteznek némelyek, akik ilyenek, akkor ez az emberi ragaszkodásokból ered. Ha nem hiszed, akkor próbáld csak meg kiásni, felszínre hozni a gondolataid gyökerét, ott biztosan van ragaszkodás. Óvatosan fogalmazva ez lustaság, világosan megmondva te félsz. Természetesen, ha némely hosszú éve tanulók valamilyen konkrét munkákkal vannak elfoglalva, akkor az valami más.

Kérdés: Ha valaki egyszer követte azt a romlott alakot Hongkongban, most részt vehet-e még a médiákban folyó projektekben?

Mester: Ezt a konkrét kérdést nem szükséges többé feltegyétek a Mesternek. Némelyek a tanulóink közül hibákat követtek el, ha viszont megjavultak, akkor az jó. Hiszen ki nem követett el hibát? Egy tanulóként, ha más tanulók nem bíznak meg benned, ne légy olyan makacs. Az szintén nem rossz, ha te egyszer félreállsz az útjukból. Így mindkét oldalra kevesebb pszichikai nyomás nehezedik.

Ha ti nem hagyjátok, hogy végezzem ezt a munkát, akkor az utcára megyek, hogy anyagokat osztogassak, hiszen ezen a módon pont ugyanúgy lehet élőlényeket megmenteni, vagy menjetek a követségre, hogy őszinte gondolatokat bocsássatok ki, vagy csináljatok valami mást, hiszen ezt mind lehet csinálni. Miért kell feltétlenül ragaszkodni ehhez a területhez? Minél ragaszkodóbb vagy, annál inkább elgondolkodik rajtad a többi tanuló. Ez nem így van? Miért akar feltétlenül így cselekedni az ember? Nem lehet ez a te eljárásod önmagában kihasználva a régi erők által vagy nem okozhat-e összevisszaságot? Ha mindennél, amit csinál az ember, a Dáfá-ra gondol, én úgy hiszem, akkor a probléma és a helyzet is másmilyen fog lenni. Én javaslom, hogy minden tanuló, akit mások gyanúsítanak, menjen a követséghez és osztogasson anyagokat az utcákon. Menjete oda, ahol a legszükségesebb, hogy a világi embereknek közvetlenül tisztázzátok az igaz körülményeket. Ne vegyetek részt konkrét munkában. Mutasd meg a többieknek, ha te igaz vagy hamis vagy-e és hogy meg tudod-e csinálni.

Ha valakinél valóban léteznek problémák, akkor sem szükséges aggódnotok. Ilyenek bár a Dáfá-tanítványok között maradnak, de nincsenek a Fá-ban. Miután a régi erők teljesen kihasználták az életüket, vége is van velük. Tulajdonképpen én tudom, hogy némelyek, akiknek problémáik vannak, szintén tudják, hogy a Dáfá jó. Mivel félnek, hogy a rossz tettek, amiket korábban elkövettek, ki lesznek kürtölve a kémügynökségek által, a félelmük ahhoz vezet, hogy valami rosszat tesznek és egyidejűleg kérik a Mester Fá-testét, hogy valamivel könnyebbé tegye számukra ezt. Hogyan lehetne valamivel könnyebbé tenni számokra? Milyen komoly a művelésnek a dolga! Különösen a Dáfá-tanítványok művelése, milyen hatalmas erény ez! Ragaszkodással könyörög az ember, és pedig a piszkos félelemből kifolyólag, ez semmiféle elismerésben nem fog részesülni, ez nem is lehetséges. A régi erők söpredéke és rothadt kísértetei viszont láthatják ezt az érzületet, így a Mesternek adják ki magukat, irányítanak téged és megengednek neked valamit. Ez azt jelenti, hogy ők pontosan a halálba akarnak kergetni téged.

Kérdés: Minden Dáfá-tanítvány Tajvanból és a tajvani Minghui-iskola minden kis tanítványa üdvözli a Mestert. (Mester: Köszönöm nektek) (mind tapsolnak) A Doudouyuan Minghui-iskola összes kis tanítványa üdvözli a Mestert. A Fá-helyreigazítás idején hogyan használhatnánk ki mi ezt jobban, hogy igazoljuk a Fá-t?

Mester: Tulajdonképpen annál, amit tesztek, ti már azon vagytok, hogy igazoljátok a Fát. Az iskolások a Minghui-iskolában mindannyian kicsi tanítványokká váltak, sőt ennek a társadalomra is van befolyása, az iskolára és a pedagógusi körre. Ez azt jelenti, hogy mi ezt még mélyebben és még átfogóbban csinálhatjuk, tulajdonképpen ez is az elvárásom veletek szemben. (nevet) (taps) Bár én azt mondom – az én elvárásom, meg kell mondani, hogy ez az összes élőlény elvárása. (nevet) (taps)

Kérdés: Egyik területen éppen a szárazföldi Kínából jött néhány ember, aki azt állítja, hogy Dáfá-tanítvány. Azonnal vannak gyakorlók, akik segítenek nekik, hogy menedékjogot kérjenek. Egy ideig kellően ki kellene ismerjünk őket és csupán azután segítsünk nekik a menedékjog-kérelemnél?

Mester: Ezek a tanulók a lehetőségeik szerint csinálhatják. Ha valóban Dáfá-tanítványok és nehézségeik vannak, akkor az sem megy, ha ti nem segítetek nekik. Ha egy pár kérdést tesz fel az ember a Fáról, akkor nem lett már tisztában ezzel?

Kérdés: Némely tanulók a végletekbe mennek, ha tesznek valamit, aztán egy rossz fényben tüntetik fel a Dáfát.

Mester: Az élőlények, akiket az istenségek a leginkább megvetnek, pontosan azok, akik nem tudnak saját magukra találni és akiknek nincsenek erős őszinte gondolataik, ha tesznek valamit. Ők nem tudnak saját magukra találni; ha mondanak valamit, az nem a szívéből jön; ha tesznek valamit, a végletekbe mennek, nincsen öntudatuk (énjük), akkor hát mondd csak, kit kellene megváltak? Melyik vagy te ezek közül? Az istenségek leginkább az ilyen élőlényeket vetik meg. Bár az ilyen emberek a Dáfá-tanítványokhoz jöttek, valójában ők nincsenek a Dáfában, ez valóban nagyon sajnálatos, nekik nincsenek őszinte gondolataik.

Kérdés: Egyes tanulók, akik gongneggel rendelkeznek, azon a véleményen vannak, hogy az élőlények más dimenziókban meg kellene legyenek mentve. Így ők nem találják helyesnek, ha eltávolítják ezeket az őszinte gondolatok kibocsátásánál.

Mester: Ha nem létezne a Fá-helyreigazításnak ez a dolga, vagy ha valamelyik iskola egy mestere egy tanítványt vezet ennél a dolognál, akkor azt szintén nem lehet mondani, hogy egy tanítvány hibás, ha ő ezt így érti, ámbar a mestere azt hinné, hogy a tanítványának nincsenek őszinte gondolatai. Ha valamelyik mesternek egy ilyen tanítványa van, előbb vagy utóbb haza fogja küldeni, hiszen milyen tanítvány vagy hát te, ha nem csinálod azt, amit a mestered mond. Ma viszont a probléma más. Felbukkant a Fá-helyreigazítás dolga, ez messze túlmegy egy élőlény saját művelésén. Ha egy élőlény zavar téged és zavarja a Dáfát, el kell legyen távolítva, itt többé nem arról a kérdéstről van szó, hogy te személyesen könyörületes vagy könyörtelen vagy. Ez egy olyan kérdés, hogy te a Dáfával szemben felelősségteljes vagy-e vagy sem.

Egy Dáfá-tanítványként nem kellene azt hinned, hogy az emberek megváltásának a célja abban rejlik, hogy te saját magadat a beteljesüléshez műveld. A Dáfá-tanítványok kötelessége az, hogy igazolják a Fát. Mégcsak a Fát sem akarod igazolni? Sőt mozdulatlan, megindíthatatlan maradsz, ha valaki a Dáfát szabotálja? A Dáfá-tanítványok is a szárazföldi Kínában ilyen dolgok által lettek halálra üldözve, ez téged nem érint? Te mindent megkaptál a Fától, a Dáfá nem vár el tőled viszonzást. De mint valaki a Dáfá-tanítványok között, ha nem létezett volna Dáfá, létezhettél volna akkor te? Ha te a Dáfát óvod, nem azon vagy, hogy saját magadat óvjad? Tulajdonképpen úgy találom, hogy ennél a tanulónál nem is csak a zavartságról van szó. Még nem olvastam végig a cédulát a kérdéssel...

Kérdés: ... kitalált valamit, amivel az ember a „Lunyü”-t néhányszor könyv nélkül olvashatja, ehhez jön még egy pár kézmozdulat (gesztus) és mozgások (mozdulatok). Az lett mondva, hogy ez egy nagyon erős hatást okozott (Mester: Látod? Hiszen mondtam, hogy ez nem csak a zavartságra megy ki.) (mind nevetnek), ő hangtalanul (csendben) még más tanítványokat is oktat.

Mester: Hát ez már egy zavarás. Ez azt jelenti, hogy már ki van használva a démonoktól, csak úgy van, hogy ez nem olyan komoly. Egy tanulóként a szint már nagyon mélyre zuhan. Milyen parányi ez összehasonlításképpen a Dáfá-tanítványokhoz, akik nyíltan és őszintén igazolják a Fát. Ah, a távolság túl nagy. Valójában nem is zavarhatja a tanulókat. Sok tanuló szintén láthatja, hogy ő nincs rendben. De egyeseket erős ragaszkodásból kifolyólag ez magával ragadhat.

Kérdés: A tanítványnak az az érzése, hogy a régi erők néhány halálos vizsgát rendeztek el számunkra, hogy mi egy veresség után többé ne szedhessük össze magunkat, ne állhassunk talpra. De mihelyt mi átjuthatunk ezeken a vizsgákon és nehézségeken, alapvető ragaszkodásokat engedhetünk el és még jobban csinálhatjuk.

Mester: Igen. Ha nektek alig van ragaszkodásotok, a régi erők nem is találhatnak egy fogódzót, akkor nem is csinálhatnak semmit.

Kérdés: Milyen szerepet játszik Tajvan a Fá-helyreigazítás idején? Milyen szerepet játszik a Fá-helyreigazítás után az embervilágban?

Mester: A Fá-helyreigazítás az embervilágban a jövő dolga. Ami Tajvan szerepét illeti, csak azt mondhatom nektek, hogy nekik a tengerszoros két oldalán ugyanazok az őseik és ugyanahhoz a néphez tartoznak, de a Dáfá-val szembeni magatartás más. Ez már egy nagyon erős kontraszt, ellentét.

Kérdés: Hogyan tudhatják meg a Dáfá-tanítványok konkrétan, melyik napon van vége a Fá-helyreigazításnak?

Mester: Ne legyél ragaszkodó. Ha eljön az a nap, akkor ennek a régi világegyetemnek a történelme is be lesz fejezve és a Dáfá-tanítványok is el fognak jutni a beteljesüléshez. A gong felnyílásának a pillanatában a beteljesülésnél egy élőlény számára egy másodperc előtte és egy másodperc utána, sőt még csak egy másodperc sem, pont ezen szempillantás előtt és után ez egy istenség és ember közötti különbség. A Dáfá-tanítványok művelése a mikroszkopikustól a felszínig történik, ezért az a rész, amelyik már készre (sikeresen) művelte magát a mikroszkopikusban (mikrokozmoszban), nem mozdul, ha a főtest nem uralja őt. De mindent tud, hiszen hát ő már készre van művelve (befejezte a művelését). A legmagasabb horizonttól (látókörtől, szinttől), amit te elértél a művelés által, lentig mindegyik horizontban létezik egy rész belőled. Te mindent tudsz, ami a horizontodban van. Így ez egy másodperc előtte és utána, egyszerre létrejön az istenség és ember közötti különbség. Ebben a szempillantásban mindent tud az ember, ebben a szempillantásban egy mindenható és nagyszerű istenség.

Kérdés: A mai politikai helyzet Tajvanban a régi erők által lett elrendezve vagy a Dáfá-tanítványok szíve által jön létre?

Mester: Úgy tűnik, hogy a tanulók valóban nagyon sokat töprengenek ezen a dolgon. Nem a Dáfá-tanítványok vezettek ehhez a helyzethez, nekik mind semmi közük a mi Dáfá-tanítványainkhoz és azon tényezők által lettek okozva, amiket a régi erők hagytak hátra korábban. A mostani helyzet szemszögéből, úgy tűnik, hogy a megmaradt söpredéknek nincsen többé olyan sok ereje, hogy elérje a célját.

Kérdés: Létezik egy tanuló, aki, miután a gonosz elkezdte az üldözést és elnyomást, Pekingbe ment, hogy kérvényt, petíciót nyújtson be. Azóta csak a Zhuán Fálun-t olvassa és egy jingwent sem. Mi többször kicseréltük vele a tapasztalatainkat és reméltük, hátha felriadna a téves felismerésekből, de ez nem működött. Én szeretném – kérem – megkérdezni, milyen durva eszközt alkalmazhatunk (milyen nehéz kalapácsot használhatunk), hogy magához térítsük? (nevet) (mind nevetnek)

Mester: Jóakarattal beszélj hozzá és nézd meg, mihez ragaszkodik. Neki egy ragaszkodásból és félelemből álló csomója, göcse van, ami ehhez az állapothoz vezetett. Nem úgy van, hogy ő hitt a gonosz hazugságpropagandájának, viszont tudja, hogy a Fá jó, úgyhogy neki belsőleg egy konfliktusa van és ezt nem tudja elengedni? Ha neki valóban nem sikerül, akkor ez a saját dolga. Ha még megmenthető, akkor segítsetek hát neki.

Kérdés: Újabban a lakónegyedben mi egy művészi bemutató, előadás formájában tisztáztuk az igaz körülményeket és eközben egy nagyon jó hatást céloztunk meg. Némely szervezetek hagyják, hogy bemutassuk és oktassuk a gyakorlatokat, ezek között létezik egy szervezet, amelyik kizárólag rákos betegekből áll. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogyan találhatjuk el a helyes mértéket? Mi tervezzük, hogy csinálunk egy nagy rendezvényt egy művészi bemutatóval, szabad pénzt beszedjünk a belépőjegyekért? Szabad más szervezetek számára pénzt gyűjtenünk?

Mester: Egyáltalán nem megengedett más szervezetek számára pénzt gyűjteni. Nektek nem is szabad olyan dolgokat csinálnotok, amelyeknek semmi értelme a Dáfá-tanítványok számára. A Fá-igazolás, az összes élőlény megmentése és az üldözés elleni fellépés állnak az első helyen és nem szabad legyenek megzavarva. Ha tesztek valamit, aminek semmi köze a Dáfá-hoz, akkor a veszteség nagyobb mint a nyereség.

Némelyek talán azt gondolják: Ha én pénzt gyűjtök számukra, ezek az emberek talán jók lennének a Fálun Gong-hoz. Az alapelv nem ilyen. Én több éven keresztül terjesztettem a Fá-t és sohasem jutottam arra az ötletre, hogy gazdasági eszközökön, hatalmon és személyes tekintélyen keresztül érjem el, hogy mások megkapják a Fá-t. Ha ő nem a Fá miatt jött, akkor az nem megy.

Kérdés: Egy vádeljárás közben a tanulók tisztázhatják az igaz körülményeket a bírónak? Lehet-e ezáltal az igazságszolgáltatás semlegességét befolyásolni?

Mester: Tulajdonképpen nem szabad probléma adódjon, ha az üldözésről beszél az ember. Tulajdonképpen nem probléma, ha a tanulók, akik nincsenek bevonva a vádeljárásba, tisztázzák az igazságot. Az embervilágban nagyon sok korlátozás létezik, miáltal az emberek saját magukat bezárták, bebörtönözték. De ha ti bölcsességgel csináltok valamit, az nem egy rossz dolog, tulajdonképpen az nem probléma.

Kérdés: Az illetékes hölgy egy hongkongi látványosság számára olyan jól helyreigazította ezt a helyet, a szelleme valóban csodálatraméltó. Egyes tanulók úgy találják, hogy ő szinte egy istenség. Némely tanulók úgy vélik, ha az ember ott egy hétig tisztázza az igazságot, az még jobb, mintha Tajvanban műveli magát egy éven keresztül. (mind nevetnek) (Mester: Ez viszont már szélsőséges.) Így sok tanuló megy oda csodálatból...

Mester: Tanulóink, ti meg kell jegyezzetek egy dolgot: Némelyek a tanulóink közül jól művelték magukat, azonban ők még a művelésnél vannak. Ha mi így cselekszünk, ez nem fog megint új ragaszkodást előhívni a tanulóknál? A tanulóknál ez talán nem hívhatja elő az önteltség érzületét? Úgy gondolom, inkább erre kellene ügyelnetek. Ha valamelyik tanuló valamilyen területen jól művelte magát, nekünk tanulnunk kellene tőle, de ő még a művelésnél van és még vannak emberi érzületei, amelyek még nincsenek levetve. Hiszen ti a Fá-t kellene mércének vegyétek.

Kérdés: Újabban ez a hölgy kitart amellett, hogy megváltoztassa az őszinte gondolatok kibocsátásának rendjét és módját, nevezetesen hogy megváltoztassa az egymásra következő 5 perces sorrendet. Az első 5 perc az összes rossz gondolat megtisztítására a saját gondolatokban át van változtatva a fekete kezek eltávolítására. Kényszeríti a tanulókat, hogy az ő versei szerint mondják fel.

Mester: Látod, éppen most beszélünk erről, és már itt is van. (mind nevetnek) Ez már ahhoz vezetett, hogy ragaszkodás keletkezett nála. Ez nem történt már meg? Ti arra ösztönöztétek, hogy egy másik utat járjon. Ezért mondtam én, többet kellene tanuljátok a Fá-t és hozzá kellene igazodjatok. Ha valaki egy területen jól művelte magát, ez onnan ered, hogy jól művelte magát a Fá-ban. Nem úgy van, hogy ő jobb mint a Fá. Így te az embertől tanulsz, ahelyett hogy a Fá-t tanulnád. Mielőtt egy ember készre művelte magát (befejezte a művelését), még mindig vannak hiányosságai. Ha ő jó egy területen, az nem jelenti azt, hogy már minden területen jó. Ah, most ti még ragaszkodást hívtatok elő a tanuló hölgnél. Figyeljete hát már az ilyen dolgokra.

Kérdés: Kérem a Mestert, hogy magyarázza el nekünk, hogyan terjeszthetnénk mi a „Zhen, Shan, Ren” kozmikus tulajdonságokat bölcsességgel ügyesen mindenütt a médiákkal. Hogyan néznek ki a taoista világok élőlényei?

Mester: Miről is van hát szó? (mind nevetnek) Bölcsességgel ügyesen terjeszteni mindenütt a médiákkal? Hogyhogy én úgy találom, hogy ez a szó nem úgy hangzik mint egy Dáfá-tanítványé? Ez egy új tanuló? Nem létezik egy ügyes módszer sem. A Dáfá-tanítványok mindannyian a Fá szerint cselekednek és minden élőlényvel szemben könyörületesek. Ők közvetítik a szépet minden élőlénynek és teszik ezt a saját kedvező körülményeik szerint és azon óhajból kifolyólag, hogy saját maguk akarják ezt csinálni.

Hogyan néznek ki a taoista világok? Ami a taoista iskolát érinti, ezt én korábban már elmagyaráztam.

Korábban a taoista iskola számára egy világ sem létezett. A taoisták egyedül művelik magukat és teljes nyugalomban. A mennyben is barlangokban vannak. A taók a mennyben is mindenfelé vándorolnak, csak egyeseknek van egy Taó-templomuk. Mióta a taoizmus felbukkant az újkorban, szintén adódott néhány probléma a buddhista iskola és taoista iskola vitája, veszekedése miatt. Így jött létre a taoizmus. A taoizmusban szintén léteznek buddhák és bódhiszattvák. Ez már meg lett oldva.

Kérdés: Ha mindkét házastárs Dáfá-tanítvány és ha nekik konfliktusaik és nézeteltéréseik vannak, amelyek nem megoldhatóak, akkor elválhat az ember? (mind nevetnek) Ennek köze van a műveléshez?

Mester: Tulajdonképpen azt mondom, hogy neked hiányosságaid vannak a művelésnél, ámbár némely tanulók azt fogják mondani, te egészen rendben lennél. Nem úgy van, hogy az ember túlságosan ragaszkodik a hétköznapi emberek ezen dolgaihoz? Ha mindketten el tudnák engedni az egójukat, nagyon jól művelték magukat és nem rendelkeznek olyan erős Énnel (egóval), ők ketten Dáfá-tanítványokként nem tudnának hát jól megoldani ilyesmit?

Ami a válást illeti, én megmondtam nektek, hogy lehetőleg alkalmazkodnotok kellene a hétköznapi emberek társadalmához. Ha ti ma váltok vagy megházasodtok, ehhez nem szólok semmit. Én csak a Fá-alapelvek szempontjából magyarázom el. De én mondom neked, a jövőben nem lesz megengedett, hogy ilyesmi történjen. Ez a modern társadalom mostani állapota által lett okozva, én nem is kényszeríthetek benneteket, hogy így vagy úgy csináljátok. De a jövőendő élőlényeknek nem szabad így cselekedniük és nem is fognak így cselekedni.

Mellesleg beszéljünk csak az emberekről. A mostani emberek nagyon fontosnak tartják az emberi érzést, de az emberi érzés olyasmi, ami a legkevésbé megbízható. Ha te jó vagy hozzám, örvendek; ha te nem vagy jó hozzám, az érzés többé nincs is ott. Megbízható ez a dolog? Az emberek házasságát fenn lehet tartani érzések által? Ami az embereket illeti, az erkölcsiségen kívül a házastársak között még létezik a hála. Egy nőként, asszonyként, ő rád bízta az egész életét, akkor férfiként te így kellene gondolkodjál: ha ez a nő, asszony rád bízta az egész életét, úgy te át kell vedd a felelősséget érte. A mai emberek nem ismerik többé a hálát a házastársak között, nem is becsülik meg (nem is fektetnek hangsúlyt rá). Természetesen a társadalom most szintén nincs többé abban az állapotban, nem is állítottam fel veletek szemben ilyen követelményt. Dáfá-tanítványként ti valamivel jobban kellene csináljátok. Ezek a dolgok lehetőleg nem kellene megtörténnének.

Természetesen, az előbb én csak a férfiakról beszéltem, most beszélek hát a nőkről. (mind nevetnek) Beszéljünk inkább valamivel kötetlenebbül, fesztelenebbül erről. (mind nevetnek) Nőként, asszonyként szintén kellene tudni megérteni a férfiakat. Nőkként, asszonyokként, ti mind azt akarjátok, hogy az embereitek, vagyis a férjeitek, erős, nyílt és őszinte, becsületes emberek (férfik) legyenek. De a viselkedéséből kifolyólag folytonosan gyötrödöt, úgy kezelted, hogy olyannak látszik mint egy nő. (mind nevetnek) Hogyan lehetne hát egy igazi férfi? Ha ez a helyzet az egész társadalomban létrejött, gondolatok csak bele, a férfiak a társadalomban mind férfias nők lennének (mind nevetnek) és a nők, az asszonyok mind nőies férfiak lennének. (mind nevetnek) Ez hát a yin és yang felcserélődése. Természetesen ez a társadalmi helyzet mármost ilyen, nem is kényszeríthetek benneteket, hogy feltétlenül ilyenek vagy olyanok legyetek. Némelyek a női tanulóink közül valóban nagyon rátermettek, némelyek nem is olyan szokványosak, (nevet) a képességek tekintetében néha túlszárnyalják a férfiakat. De sok esetben nektek valóban tekintettel kellene lennetek a férfiakra. Művelőként te mindenhol egy jó ember vagy, így neked tekintettel kell lenned másokra. Miért nem lehettek ti otthon tekintettel a férjeitekre és kezelitek őket szeretetteljesen? Nem a legjobbat akarjuk mi hátrahagyni a jövőendő embereknek? Mindketten művelők, ha te tekintettel vagy rám és én tekintettel vagyok rád, hogyan beszélhet hát még az ember válásról? Hiszen ez elpusztíthatatlan [a házasság]. (mind nevetnek) Ah...

Kérdés: Én arra szeretném kérni Önt, hogy magyarázza el, hogyan kellene tisztáznunk az igaz körülményeket az üzletembereknek.

Mester: Az emberek pontosan a személyes előnyökhöz ragaszkodnak. Az emberek számára a személyes előnyök a legeslegfontosabbak, ezek pontosan emberek. Te elmagyaráztad neki az igaz körülményeket, így ő tisztába jött ezzel: Ó, ti jó emberek vagytok, ti üldözve vagytok, ennek ellenére én pénzt akarok keresni. Mivel különböző országok a Fálun Gong üldözése közben szakadatlanul

pénzt fektettek ott be, a gonosz elérte, megszerezte az erőt és pénzügyi eszközöket, hogy üldözze a Fálun Gong-ot. Ez ahhoz is vezetett, hogy ezek az országok rá vannak utalva erre a piacra. Ők nem merészelik, hogy leleplezzék az üldözést és nem mernek állást foglalni. Az emberek pontosan ilyenek, kivéve ha művelik magukat. Mi is csak eddig a mértékig magyarázhatjuk el nekik. Az üzletemberek, hagyj hát őket úgy, ahogyan ők akarják.

Kérdés: Én szeretném – kérem – a Mestert megkérdezni, Sákjamuni Buddha felismerés által igazolta, tanúsította a „Parancsolat, Meditáció és Bölcsesség”-et. Így a Fá-hoz való hasonulásnál mi is felismerés által kell igazoljuk a Dáfá Fá-alapelveit. Ez így van?

Mester: Így van ez. De azt, amit te felismerés által igazoltál, én még nem foglaltam össze számodra mindent. Te még nem tudod, mi ez, csupán a Gong felnyílása után tudhatod, mivel a művelési módszerek különbözőek. Ti nem kellene mindig újdonságokra vadászatok. Ha holnap egy új meghatározás létezik, akkor azt mondod : Én eszerint művelem magam, akkor te tévútra jutsz.

Kérdés: Dáfá-tanítványok Ausztráliából, Japánból, Malajziából, (Mester: Egyszer hát felolvasom ezeket) Ausztráliából, Japánból, Malajziából, Indonéziából, Szingapúrból, Makaóból, Koreából, Tajvanról, Új-Zélandról, a jogtalanul bebörtönzött Dáfá-tanítványok a pekingi női munkatáborból, Dáfá-tanítványok a Guangxi tartományi Liuzhou-ból, a Guangdong tartományi Meizhou-ból, Shenzhen-ből, a Jiangsu tartományi Yangzhou-ból, Sydneyből, a Japánban levő Minghui-iskolából, a Zhejiang tartományi Ningbo-ból, Zhuhai-ból, Hangzhou-ból, a Shandong tartományi Qingdao-ból, Sanghajból, Yanbian-ból, Wuhan-ból, Shanxi-ből, a Jilin tartományi Jilin körzetből, a Heilongjiang tartományi Shuangcheng-ből, Weihai-ból, a Guangzhou tartományi Panyu-ból, Xian-ból, Pekingből, a Guangdong tartományi Jiangmen-ből üdvözlök a nagyszerű, tisztelt Mestert és teljes nagyrabecsülésükről biztosítják Önt.

Mester: Köszönöm nektek. (taps) Én tudom, különösen a tanulók a szárazföldi Kínában, én ismerem a szíveteket és a vágyódásokat a Mester után. Valójában én pontosan ugyanúgy vagyok. A gonosz végezetül el lesz távolítva, az ég nem hagyja magát zavaros felhőktől eltakarni.

Kérdés: Mikor én Pekingbe telefonáltam, hogy tisztázzam az igaz körülményeket, gyakorlótársak voltak a készüléknél. Én azt mondtam nekik: „A Dáfá-tanítványok az egész világon gondolnak rátok. Kérlek, higgyetek szilárdan a Mesterben, higgyetek szilárdan a Dáfában. Az elviselhetetlen elviselhető, a lehetetlen lehetséges.” A gyakorlótársak megkértek, hogy üdvözlöljem a Mestert, ha látom Önt, mindannyian Önre gondolnak.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Kérdés: Én a guangdongi rendőrhatalóság Dáfá-tanítványainak az üdvözlését közvetítem a Mesternek. Most... vannak, (Mester: A számukat nem olvasom most fel.) akik tisztán felismerik ezt az üldözést.

Mester: A helyzet Kínában az igaz körülmények tisztázására és az összes élőlény megmentésére a Dáfá-tanítványok által gyorsabban változik mint a nemzetközi helyzet. Mindenekelőtt ott nagyon sok Dáfá-tanítvány létezik, kerek 100 millió Dáfá-tanítvány, akik ellenállnak az üldözésnek és az üldözés elleni bevetésnél óriási hatásokat céloztak meg. Az igaz körülmények tisztázása az egész világon és az élőlények megmentése a szárazföldi Kínán kívül szintén ahhoz vezetett, hogy a világi emberek, akik megismerték az igaz körülményeket, elítélik ezt az üldözést és a gonosz el van távolítva. Ez a Fá-helyreigazítás és a Dáfá-tanítványok egész világon való közös fáradozásának az eredménye. De ha azt akarja az ember, hogy az üldözés be legyen fejezve a szárazföldi Kínában, még mielőtt a Fá-helyreigazítás megérkezik, akkor a Dáfá-tanítványok a szárazföldi Kínában kell játsszák még a főszerepet. Ami ezt a mostani üldözést illeti, úgy Kínában sok polgár undorodik tőle, nemcsak az egyszerű polgárok, hanem azok is a magasabb társadalmi rétegekből, sőt még a kormányzat magasabb rétegeiből is sok ember lépett színre, hogy közvetlenül tisztázzák az igaz körülményeket a Fálun Gong üldözéséről. Hamarosan minden ember fel fog lépni ezen üldözés ellen és el fogják ítélni.

Kérdés: Egy jingwenben Ön megemlítette egyszer, hogy a jövőben még nagyobb kötelezettségek várnak ránk. Ezzel Ön arra gondol, hogy a beteljesülés után mi újra alá fogunk szállni az embervilágba, hogy megmentjük az élőlényeket?

Mester: De hiszen az, amit te most csinálsz, az minden élőlény megmentése. Nem lehet felfelé menni és aztán újra visszajönni. (mind nevetnek) Hiszen ki akar visszajönni? Ha te itt vagy, szépnek talárod itt, mivel ez a szempár innen nem pillanthatja meg az igazat. Ha te ott vagy és megfordulsz egyszer és visszanezel, úgy fogod találni, hogy itt az embereknél túlságosan piszkos. Te nem akarsz többé idejönni, ha engednének is. Úgy én azt mondtam, hogy az élőlények, akik ide merészeltek jönni, hogy megkapják a Fát, meg kellene legyenek becsülve. De az üldöztetés a régi erők által ahhoz vezetett, hogy az élőlények vétköztek a Dáfá ellen. Az emberek magatartása által az üldözés közben valóban nagyon sok ember és élőlény lett romlásba taszítva, tönkretéve.

Kérdés: Egy testi fogyatékos tanítványként hogyan kellene eljárjak az őszinte gondolatok kibocsátásával, hiszen a jobb kezem nyomorék.

Mester: Akkor vedd a bal kezed, ez nem tesz semmit, hiszen az őszinte gondolatok kibocsátásánál ez még akkor is működik, ha nem végez kéztartásokat az ember. Én azért csináltatom veletek a kéztartásokat, ezzel azt akarom, hogy az őszinte gondolatok kibocsátásánál ti még tisztább értelműek legyetek és még elkötelezettebbek, az csak így van.

Kérdés: Hogyan motiválhatnánk mi Tajvanban gyakorlótársakat, hogy passzív állapotból egy aktívba menjenek át, hogy részt vegyenek a Dáfá igazolásában és hogy értékelni tudják a Fáhelyreigazítás végső időszakát?

Mester: Úgy gondolom, tulajdonképpen én a legkevésbé sem aggódom a tajvani tanulók miatt. Az ottani kormányzat magatartása alapján ezen a területen nekem nincs túl sok aggodalomra okom, hiszen a Fát ott van és a tanulók ottan szintén nagyon jól csinálták. Néha az az érzésem, mintha ők ezt úgy csinálták volna, ahogyan én csináltam akkoriban Kínában. (taps) Ami azt illeti, hogy valamelyik vidéken egyedi személyek nem csinálták jól, ez is csak egynéhány jelenség a felismerés folyamatánál és annál a folyamatnál, amelyekben az új tanulók az érettség felé haladnak, idővel ők jól fogják csinálni. A zavarások a személyes művelés számára mindazonáltal mások mint az üldözés a szárazföldi Kínában. Természetesen gyakran léteznek személyes vizsgák, művelőként az embernek egy helyes megértése kellene legyen erről. Az nem megy, hogy az ember tartson a nehézségektől és vizsgáktól. Azt még művelésnek hívják, ha az ember minden nap boldog, szerencsés?

Kérdés: Ha mi a kínai tanulókkal együtt tanuljuk a Fát, egyik paragrafus, bekezdés kínaiul és egyik japánul van olvasva. Némely kínai tanulók úgy találják, hogy ezen az úton és módon lassabban tanulja a Fát az ember és a hatás nem olyan jó mint a közös olvasásnál.

Mester: Úgy gondolom, mindkettő megy. Az is megy, ha a japánul beszélő tanulók együtt olvasnak és a kínaiul beszélő tanulók együtt olvasnak. Meg lehet nézni, mi az előnyösebb, itt nem létezik szigorú, teljes szabályozás. Csináljátok úgy, hogy mindannyian megemelkedhessenek.

Kérdés: Én nagyon fiatal vagyok. Ha némely gyakorlótársaknál, akik idősebbek nálamnál, ragaszkodást látok, nem merek erről beszélni. Ez félelem?

Mester: Ne legyen félelemérzésed. Ha az ember valami hibásat lát, mindent mondhat. Ha nagyon fiatal tanítványok is látják ezt, megmondhatják.

Kérdés: Én ismerek egy tanulót, aki egy pár évvel ezelőtt egy nagy hibát követett el, úgyhogy egy nagy veszteség lett okozva a Dáfá számára. Most egy nagyon nehéz helyzetben van, kellene segítsék neki?

Mester: Ha ez az ember valami rosszat tett és nem is tanul többé, akkor te nem nevezheted őt egy tanulónak. Most mindannyian az igaz körülmények tisztázásával foglalkoznak, így meg kell nézni, hogy kifizetődő-e nagyon sok időt szakítani arra, hogy segítsünk neki. Ezt saját magatok kellene megítéljétek. Ti saját magatok kellene mérlegeljétek, hogy valaki még megmenthető-e, és milyen a viszony a veszteség és nyereség között, ha ezt a mostani képességekkel csináljátok. Ebben a tekintetben saját magatok kellene elgondolkozzatok azon, hogyan csináljátok ezt.

Kérdés: Tajvan egy olyan terület, ahol – a szárazföldi Kína kivételével – leginkább kínai újságok vannak olvasva. Én kérem a tisztelt Mestert egy utalásra, milyenek a kilátások, ha mi kínai újságokat adunk ki.

Mester: Én mindig csak azt mondom, a tanulók körülményei és képességei szerint dönteni. Nem

kellene a Mesterrel eldöntessetek valamit. Mihelyt a Mester valamit mondott, akkor ez azt jelenti „a Mester mondta azt”. Az ember nem törődik többet semmivel, hogy megy-e vagy sem, hogy léteznek-e nehézségek vagy sem, hogy megérték-e a körülmények, egyszerűen meg kell csinálni. Úgy én azt mondom, ez saját magatok által kell legyen eltervezve a körülményeitek, feltételeitek szerint.

Kérdés: Hogyan értendő „Porburkot (Portakarót) lerázni, lássátok mi helyes mi hibás”?

Mester: „Porburkot (Portakarót) lerázni”, a világegyetem történelmének, történetének kezdete óta egy végtelenül hosszú idő telt el. A világegyetemben szakadatlanul oszlanak fel az égitestek, mint az anyagcserénél. Feloszlatni (feloszlani), újólágot keletkeztetni, újonnan (újólágot) keletkezni, aztán újra feloszlatni (feloszlani), így az emberiség a tudomány által azt hiszi még, hogy a világegyetem nagy robbanások által keletkezett. A por a világegyetemben még egyre hull alá és a rossz tényezők szakadatlanul mennek lefelé. Fenttől lentig nem létezik egy szint sem, ami olyan tiszta mint korábban, különösképpen a három világgör, ez egyre rosszabb lesz és már régóta porba van burkolva, porral van beborítva, a porburok egyre vastagabb lesz. Mikor a hold akkoriban oda lett helyezve, nem volt olyan nagy, most a felső rétege már néhány tucatnyi kilométerrel gyarapodott. „Porburkot (Portakarót) lerázni, lássátok mi helyes mi hibás”, minden élőlény be lett csapva néhány külső tényező által. Még nagyon sok rossz tényező létezik, ami ahhoz vezetett, hogy az élőlények saját maguk szintén nem tiszták többé. Különösen miközben a Dáfá-t üldözi, lett irányítva az emberiség a külső gonosz által. Meg lehet nézni, milyenek ezek az élőlények, miután ezek a dolgok tisztára vannak mosva, ilyen jelentése van. (taps)

Kérdés: Egységes és átfogó tervezés és koordináció tulajdonképpen két oldala egy kérdésnek. Miért nincs beszélve az egységes és átfogó tervezésről, hanem csak a koordinációról?

Mester: Az már elég, ha ti egymással megbeszélitek. A Fá-helyreigazításnak is megvan a lefolyása. Tulajdonképpen amit csináltok, az pontosan a három dolog, az előfeltétel már el van döntve. Ezen három dolog körül forog ez, a kérdés az, hogyan csinálhatnátok ti jól őket és egyidejűleg jól művelitek magatokat és megmentetek minden élőlényt. Ami a legnehezebb, az az összes élőlény megmentése. Hogyan csinálja az ember ezt jól, ez tulajdonképpen a koordináció egyik kérdése. A koordinációval arra gondolok, hogy ti jól együttműködtök egymással. A Fá-igazolás is művelés. Ha ti mindannyian a **bensőtökbe** néztek, jól együttműködhettek egymással. A Dáfá-nál ez pontosan a művelés, egyébként semmi más. Az igaz körülmények tisztázásánál egyrészt ti azon vagytok, hogy megmentsetek az összes élőlényt, másrészt azon, hogy megállítsátok ezt az üldözést, leleplezzétek és fellépjetek ellene. Különben semmi más célunk sincs. Ami a tevékenységeket és az igaz körülmények tisztázásának a formáját illeti, a Dáfá-tanítványok által a médiákon keresztül, ez azon múlik, hogyan tervezitek el ezt együtt, ez csak a tanulók személyes cselekedeteihez tartozik.

Kérdés: A tényezők a világegyetemen kívül ugyanaz, mint a holt víz, ami nem rendelkezik étellel?

Mester: A holt víz, amit én elmagyaráztam, csak a világegyetem bizonyos szintjeinek egyik formája. Ez a világegyetem olyan bonyolult, hogy emberi nyelvvel nem lehet leírni. Egy bizonyos pontig még csak víz sem létezik többé, nincsen víz többé. A világegyetem túlságosan nagy, azon az óriási horizonton létezik egy alapvető ok a világegyetem keletkezésére. De ez nem a legalapvetőbb ok. Az élőlények azon a horizonton viszont a legalapvetőbb oknak tartják, ha ők mindezt látják. Különösen sok ilyen jelenség létezik.

Kérdés: A Dáfá-Egyesület egy illetékeseként szabad a tanulók fölé helyezni magát? A tanulók nem panaszkodhatnak. Sőt fő illetékesként ő még egy frakciós csoportot is képez, alakít.

Mester: Úgy gondolom, ha az illetékeseknél valóban léteznek ilyen problémák, akkor nekik valóban ügyelniük kellene erre. Illetékesekként, miért is van hát a tanulóknak ez a benyomása rólatok? Nem létezik nálunk talán nagyon sok probléma? Valóban el kellene egyszer töprengjetez ezen? Ami az illetékeseket illeti, ha én illetékeseket mondom, ez tulajdonképpen csak egy megszólítás. Mire illetékes az ember? A Dáfá-ra illetékes? Valóban tudod te viselni ezt a felelősséget? Tulajdonképpen ti mindenkor csak egy kontaktszemély vagytok, aki másoknak szolgál. Nincsen hatalmatok és autoritásotok, tekintélyetek. Ha ti jól együttműködtök másokkal, akkor segítettez a Mesternek és megcéloztátok a legjobb hatást az emberi felszínen.

Alkalmasint nem megfelelő, ha azt mondja az ember, hogy az illetékesek kis frakciós csoportokat képeznek. Hiszen tulajdonképpen nem minden illetékes törődött a tanulókkal? Az lehetséges, hogy néha az az érzése az embernek, hogy ő valamivel közelebb áll az emberekhez a környezetében és ezáltal könnyen keletkezhet egy ilyen benyomás más tanulóknál. Ha némely tanulók a szívükben konfliktusban állnak az illetékessel és aztán a tanulók között az illetékes gyenge pontjairól jártatják a szájukat, akkor ez többé nem csak az illetékesek problémája. Hiszen miért nem néz magába a művelésnél az ember? Felhecceli a tanulókat, hogy az illetékes ellen forduljanak és felbujtja az emberek egy csoportját, hogy ne hallgassanak többé az illetékesre, akkor ez úgy a Dáfá-val szemben mint saját magával szemben is felelőtlenség. Én mindkét oldalról megnézem ezt a dolgot.

Egy illetékesként valóban jól kellene csinálni. És tanulókként nektek nem szabad mindig egy illetékesre irányítanotok a figyelmeteket. Te egy Dáfá-tanítvány vagy, mindenki azon van, hogy saját magát művelje. Te mit csinálsz? Azért jöttél, hogy segítsél az illetékeseknek a művelésnél? Te nem saját magadat műveled? Az nem ez a kérdés? De illetékesekként, léteznek nálatok talán valóban komoly problémák? Ha ti nem tudtok segíteni a Mesternek, hogy jól vezessétek a tanulókat azon a vidéken, nincsenek talán saját magatoknak problémái? Tudjátok, hogyan gondolkodom én? Én nem hagyhatok hátra egy Dáfá-tanítványt sem, mindegyikőjük nekem egy rokonom. Hogyan kezelhetitek hát ti máshogyan az én rokonaimat? Egy illetékesként én biztosan támogatni foglak téged a Dáfá-munkánál. A tanulókat jól irányítani a területeden, ez igazán egy nagy érdem. Létezik a hétköznapi emberek között egy közmondás: „ne használj, ne alkalmazz olyan személyt, akiben kétségeid vannak; egy alkalmazott, felhasznált személy nem lesz megkérdőjelezve, kétségbe vonva”. Ezt a hétköznapi emberek mondták. A Dáfá szintén azon van, hogy megteremtsen benneteket. De Dáfá-tanítványként nektek minden érzületet el kellene távolítanotok, azt az érzületet is el kellene engedni, hogy illetékes vagy főnök legyél. Mindegyikőtök egy művelő és egy olyan valaki, aki másokért áldozatokat hoz. Így – Mesterként – én ezt a követelményt állítom fel veletek, illetékesekkel szemben.

A Dáfá-munkánál szintén azon van az ember, hogy művelje magát. A hétköznapi emberek közti munkamódszernek nincs semmiféle kapcsolata az illetékesekhez a Dáfá-nál. Ez azt jelenti, hogy nem létezik semmiféle modell, példakép erre a formára és munkamódszerre, az ember úgy illetékes is, mint egy normál művelő is. Ti fedezitek fel az utat, amit jártok. A Dáfá illetékesei is azon vannak, hogy saját magukat acélozzák. A kezdetén talán nem tudtátok jól csinálni, idővel érettebbé kellett válnotok. Ebben a folyamatban biztosan léteztek gyengeségek és hibák, ez az acélozásnak egy folyamata. Mesterként én így látom ezt. Én nem cserélhetem ki őket, mielőtt éretté vannak acélozva, és kezdjek el egy újat acélozni, akkor a folyamatnál újra nagyon sok hiba létezne és a tanulók megint nagyon gyakran panaszkodnának. Ha ez így lenne, egy nagy veszteség keletkezhetne a Dáfá összformájának a számára, úgyhogy a Dáfá-tanítványok egységes Fá-igazolása zavarva lesz.

Ha egy illetékesnél problémák adódnak, a tanulók fel kellene mutassák ezt neki, sőt komolyan meg kellene mondják neki. Egy tanulóként, mindenekelőtt a Dáfá-ra kellene gondoljon az ember, és nem mindig a saját véleményét az előtérbe helyezni és másokat mindig kritizálni, hogy ilyen vagy olyan legyen. Ha a Dáfá-Egyesület egyik illetékesé valóban korlátozza a tanulókat és nem hagyja őket valamit csinálni, akkor ez nála valóban egy komoly probléma. Ez semmi más, mint a Dáfá-tanítványok zavarása abban, hogy a saját útjukat járják a Fá-igazolásnál. Ha valóban ez az eset állna fenn, akkor komolyan át kell gondolja az ember, hogy alkalmas-e erre. Ha ő valóban így csinálja tovább, akkor az nem megy. Ha nem így van, vagy talán igazán némely tanulók saját maguk nem csinálták jól és az illetékes tanácsát nem is akarják meghallgatni, így ők azt mondják, hogy az illetékes zavarja a tanulók Fá-igazolását, ez így nem megy. Dáfá-tanítványként miért nem tud az ember elgondolkodni ezen a dolgon a Dáfá lényegi, alapvető álláspontjából? Én szeretném, hogy mindenki éretté legyen acélozva.

Egy másik szemszögből nézve, a ti konfliktusaitok tulajdonképpen azok a vizsgák, amelyeken túl kellene jussatok az emelkedésnél. Ti mindannyian az emelkedésnél vagytok, mindannyian saját magukba kellene nézzenek. Ha az illetékeseknél ilyen problémák merülnek fel, úgy nem lehet azt mondani, hogy ők nem felelősek ezért, ők felelősek ezért. Ha a tanulók egy ilyen nagy számát nem irányította jól az ember, egy nagyon nagy felelősséggel bír, ti fel kellene ismerjétek ezt a problémát. Mesterként én nem hagyhatok hátra egyetlen egy tanítványt sem. Én mondom nektek, illetékesekként nektek egy tanítványomat sem szabad hátrahagynotok. (taps) Ha valamelyik tanuló jól kijön veled, úgy ti együtt maradtok, aki nem hallgat rád, az félre lesz tolvá, el lesz taszítva, ez nem megy. Mesterként

én nem szeretnék egy ilyen illetékest. Ti mindannyian össze kellene kapcsolódjatok egymással a koordináción keresztül és szakadatlanul kellene emelkedjétek a Fá-ban, úgy, hogy egy őszinte környezet jöjjön létre, hogy ezáltal a Dáfá-tanítványok jól csinálhassák a Fá-igazolás dolgát az igaz körülmények tisztázásán keresztül, az élőlények megmentését, és a bevetést az üldözés befejezésére.

Kérdés: Az utóbbi négy évben egyes Fálun Gong tanulók nagyon sok pénzt adtak ki, hogy Koreába jöjjenek és itt dolgozzanak. Ők illegálisan tartózkodnak ott és a havi keresetük 7000 és 10000 jüan között mozog. Nem tudják felismerni a Fá-helyreigazítás idejébeli Dáfá-tanítványok felelősségét és csak azért jöttek ide, hogy pénzt keressenek. Ha pénzt utalnak haza, még azt mondják, hogy ez a Mester által van elrendezve. Én szeretném – kérem – megkérdezni, hogyan tanácsolhatnánk mi ezeknek a tanulóknak, hogy menjenek vissza Kínába, hogy igazolják a Fá-t?

Mester: Dáfá-tanítványként látja az ember, hogy a helyzet Kínában nagyon komoly, még több Dáfá-tanítvány létezik, aki üldözve van, sok világi ember van még mindig megmérgezve. Ha egy Dáfá-tanítvány nem végzi a Dáfá-tanítványok egy munkáját sem, akkor ő még egy Dáfá-tanítvány? Ha kimegy az ember és végzi a Dáfá-munkát, az is megy. De hogy lehet méltó az ember arra, hogy egy Dáfá-tanítvány legyen (a Dáfá-tanítványságra), ha nem csinál egy Dáfá-munkát sem? Hogy a szárazföldi Kínában vagy a szárazföldi Kínán kívül, az ember egy Dáfá-tanítvány kellene legyen. Ha az ember pontosan olyan mint egy hétköznapi ember, akkor éppenséggel egy hétköznapi ember, ezért ezt világosan el kellene magyarázzátok ezeknek a tanulóknak. Ha ott akarnak maradni, azt kellene tegyék, amit a Dáfá-tanítványoknak tenniük kell.

Kérdés: Az utóbbi időben nagyon nagyok a véleménykülönbségek a gyakorlótársak között. Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, ez onnan ered, hogy minél közelebb a végső szakasz, annál nagyobbak a művelési szintek távolságai a gyakorlótársak között, vagy ezek a régi erők általi zavarások?

Mester: A tanulók szintjei között levő különbségek, távolságok ténylegesen egyre nagyobbak lesznek. A régi erők zavarásai is még nem igazán szűntek meg. Mihelyt a tanulók véleményei saját tényezőket tartalmaznak, ez ki lesz használva. Ilyen esetekből most nem létezik többé olyan sok. Tulajdonképpen ezt a területet már többször elmagyaráztam. A művelés közben a tanulók egy embertömeghez tartoznak, minden érzület, ami még nincs eltávolítva, a napvilágra kerülhet. Ha ti nem akarjátok **önmagatokat** magatokat befelé (belsőleg) művelni, akkor egy nagyon bonyolult állapot fog létrejönni. Ha egy területen ilyen problémák lépnek fel, akkor ezen a területen biztos léteznek problémák a Fá-tanuláznál. Mindenki, aki részt vesz ebben, felelős ezért, senki sem művelte jól saját magát, legalábbis ezen a területen (ebben a tekintetben) nem.

Kérdés: Milyen különbséggel rendelkezünk a valláshoz viszonyítva?

Mester: A Dáfá végül is formátlan, forma nélküli. Az út, amelyen én ma vezetlek benneteket, a legegyszerűsebb, legőszintébb út. Le van mondva minden formális dologról és csak az emberszívre van ügyelve. Egy élőlény emelkedése számára a művelés a lényeges, a sarokkő. Minden formális dolog ragaszkodást idézhet elő az embereknél. Hiszen mi látjuk, bármennyi ember is létezik a vallásokban, amit ők őriznek, nem buddhák, taók és istenségek, hanem a vallás külső formája. Amiben hisz, az nem egy istenség, hanem a vallás külső formája és a vallásnak az előmenetele vállalkozásként. Ez aztán egy olyan különbség mint az ég és föld között. Az istenségekben való hit és a vallásban való hit, az egyik az égben van és a másik a földön. A vallás ahhoz vezethet, hogy az emberek ragaszkodóvá váljanak a [vallás] külső formájához, ez az emberek istenségekben való igaz, ortodox hitét is komolyan megzavarta. A külső (külszínes) formákban léteznek tényezők, amelyek zavarják a művelőket az emelkedésnél.

Kérdés: Ha néha nehézségekbe ütközök, nem tudom, hogy ez a saját karmám vagy a régi erők elrendezése.

Mester: Mindegy, hogy ez a régi erők elrendezése vagy saját karma, először is mi saját magunkon kell elgondolkodjunk. Sőt még az őszinte gondolatok kibocsátásánál is először én saját magatokat tisztítottam meg. Először saját magatoknál nézzetek utána. Ha az embernek saját magának vannak problémái, akkor oldjátok meg azokat jól. Ebben a pillanatban a régi erők sem tehetnek semmit. Ha semmi fogódzó nem létezik nálad, természetesen visszavonulnak. Természetesen, ha a régi erők akkor

visszahúzódtak, az még nem elég, ők alaposan el kell legyenek távolítva. Miután az őszinte gondolatok kibocsátásánál megtisztítottátok saját magatokat, távolítsátok el őket. (taps)

Kérdés: Miután elolvastam a „Csípődob-csoport” költeményt a Hongyin II-ben, felismertem, hogy a csípődobok formációja olyan hatást célozhat meg, hogy eltávolítsa a gonoszt és helyreigazítsa a Fát.

Mester: Igen, helyes. A hangok, amelyeket ti doboltatok, mind magukkal hordozzák a „Zhen, Shan, Ren”-t. A hangok, amelyeket ti doboltatok, mind a Dáfá-tanítványok képességét testesítik meg.

Kérdés: Tajvanban a kicsi tanítványok között létezik egy nyugati dobzenekar. A tanítvány azon a véleményen van, hogy ők egy csípődobzenekart kellene csináljanak belőle. (mind nevetnek)

Mester: Nem kellene semmilyen korlátozás létezzen a formát tekintve. A Fát igazolásnál a Dáfá-tanítványoknak megvan az ő hatalmuk, mindegy mit csinálnak. Tulajdonképpen a csípődob-csoport is csak egy ötlet volt akkoriban a New York-i tanulóktól. Ők többször vettek részt a hétköznapi emberek felvonulásain, hogy megmutassák a hétköznapi embereknek a Dáfá-tanítványok emberi életének egyik oldalát. Így arra gondolt az ember: Ha mindegyik alkalommal a felvonulásnál a Tang-dinasztia és a tündérek öltözete van megmutatva, eszébe lehet juttatni még másvalamit. Így jutott eszükbe a csípődob-csoport. A formák sokrétűek, ha egyiknek eszébe jut valami és megvalósíthatónak találja az ember, mindez megy.

Kérdés: Mindegy milyen körülmények között tartózkodunk, mi szilárdan fogunk hinni a Dáfában, örökké követni fogjuk a Mester lépéseit és teljesíteni fogjuk a Fát igazolás küldetését.

Mester: Igen, helyes. Dáfá-tanítványként a jelenlevőknek talán mind ezek a gondolatai vannak, ez éppen az oka, hogy a Fát igazolás helyzete az embervilágban óriásit változhat; ez az oka, hogy a gonosz ma kevesebb lehet; ez az oka, hogy mi élőlényeket menthetünk meg. (taps)

Kérdés: Észrevettem, hogy némely tanulók Ausztráliában nem a Fát követik, hanem az embereket. Lärmázva követnek másokat és zavarják a Fát helyreigazítást és az összes élőlény megmentését. Némely tanulók szívesen szeretnék kisajátítani, monopolizálni a munkát, ha ennél nincs sikerük, nem is mesélik el másoknak. Nem beszélnek meg másokkal, nem létezik átlátszóság. Mások azt hiszik, hogy ők valami jelentőset csináltak, valójában alig teljesítettek valamit. Ők nem is mondják el másoknak, úgyszólván sok értékes idő lett elfecsérelve. De a tanulók, akik valóban nyújtottak teljesítményt, ki lesznek rekesztve általuk.

Mester: Ismerem a helyzetet Ausztráliában. Némely tanulóknak még nagyon erős emberi érzelmei vannak. A Mester utánanéz, mikor tudtok ti kijönni az egóból.

Kérdés: Ha a rendező a hétköznapi emberek között nem engedélyezi nekünk, hogy a Dáfá nevében vegyünk részt a felvonuláson, részt vehetünk egy másik nevében vagy legjobb, ha nem veszünk részt egyáltalán?

Mester: Ha így van, természetesen nem vehetünk részt rajta. Még kísérniük kellene őket a Dáfá-tanítványoknak, hogy tréfálkozzanak? A Dáfá-tanítványok azért jöttek, hogy megmentse az összes élőlényt, ők éppen a Dáfát kellene megmutassák a világi embereknek, hogy a világi emberek megismerjék a Dáfát. Ha ők nem hagyják, hogy ezt csináljuk, akkor természetesen nem csináljuk. De nem részt venni nem lehet egy megoldás. Miért nem hagynak bennünket részt venni? Keressétek fel őket, mi elmagyarázhatjuk nekik az igaz körülményeket. Ha egy politikai cél húzódik meg mögöttük, akkor mi jogi úton is megoldhatjuk ezt. Mindegy milyen hosszú ideig tart, alapjától fogva meg kell legyen oldva.

Kérdés: Ami a Dáfá-tanítványok által előállított médiákat illeti, a legtöbb ázsiai régióban nem lettek olyan gyorsan berendezve, felszerelve, mint Észak-Amerikában. Hogyan végezhetnénk mi jobban ezt a munkát?

Mester: Csináljátok ezt a mostani feltételek szerint, a mostani környezet és mindenkor körülmények szerint. A Mester nem kényszerít benneteket, nem is foglalkozhat ilyen konkrét valamivel. A Fát igazolásnál ti a saját utatokat járjátok. Én nem mondhatom meg itt, milyen mértékben kell ezt csináljátok. A helyzetek különbözőek. Csináljátok az ottani körülmények szerint.

Kérdés: Az utóbbi két évben kevesebb lett a gyakorlók száma a gyakorlócsoporthoz. Az úgy van, hogy a tanulók külföldön mindannyian odahaza végezték a gyakorlatokat?

Mester: Természetesen nem. Tulajdonképpen én tudom, hogy a fő ok az, hogy a tanulóink saját maguk nagyon sok munkát vettek át, vállaltak át az igaz körülmények tisztázására, ők olyan elfoglaltak, hogy kevés idejük van, hogy kint végezzék a gyakorlatokat. Ha ez a helyzet, akkor az normális. Ha nem ez az eset, akkor az nem normális. Tudakozódjatok csak többet a tanulóknál, akik nem mennek ki.

Kérdés: A tanítványok Japánban az utóbbi időben zavarva lettek a tevékenységeknél. Hogyan kellene csináljuk?

Mester: Japán – bárhol is vannak problémák, ott tisztáznotok kellene az igaz körülményeket. A japán népnek van egy lelkiállapota, szellemi tartása, nevezetesen, ők nem adják fel, mielőtt nem valósítottak meg egy dolgot. A Dáfá mindig előnyös az emberek számára. Mindegy hol tisztázzuk mi az igaz körülményeket, valójában mindig azon vagyunk, hogy jószágos magvakat hintsünk el, rossz tényezőket távolítsunk el és szerencsét, boldogságot hozunk ott az élőlényeknek. Az embereknek van egy tiszta oldaluk. Sok dolognál lesz jobb, ha együttműködtök egymással. Remélem, hogy kevesebb erőt pazaroltok arra, hogy megítéljétek, ki rendes és ki csalárd, ki jó és ki nem, vagy milyen ez és az stb. A Fá-igazolásra vessétek be az erőket. (taps) Ha ti együttműködtök egymással és közösen végzitek a Fá-igazolás dolgát, akkor hát azon vagytok, hogy megalapozzátok a hatalmas erényeteket. Miközben ti arról beszélgettek, ki jó és ki rossz, az istenségek mégcsak nem is akarnak többé igazán megnézni benneteket.

Természetesen némelyeknek vannak problémái, akkor ez meg kellene legyen mondva. Nekünk a Fá iránti felelősségből kellene kiindulnunk, a Fát az első helyre tennünk és a problémákat jószívuén kellene megoldanunk. Ennél mi semmi esetre sem használjuk a hétköznapi emberek módszereit.

Kérdés: Én egy koreai tanítvány vagyok. Némely gyakorlótársak kérdezik, hogy megfelelő-e, hogy egyes gyakorlótársak, akik médiákat állítanak elő, fizetést vegyenek fel?

Mester: Akkoriban én így mondtam nektek, azt mondtam: A Dáfá-tanítványok médiákat állítottak elő, ezt ti nagyon jól csináltátok. Ezek be kell illeszkedjenek a társadalomba és idővel önfenntartóvá kell váljanak és saját felelősséggel kell rendelkezzenek a nyereség és veszteség tekintetében. Pontosan úgy kell legyenek kialakítva, mint a médiák a társadalomban és lehetővé kell tegyenek egy bérelszámolást. Így a létfenntartás problémája meg lesz oldva és a tanulók ezt egy igazi foglalkozásként is üzhetik, ez természetesen egy jó dolog, ezek fő médiákká fognak válni a társadalomban. De ha ez az állapot még nincs elérve, nem szabad megtörténjen, hogy bér lesz kifizetve. Abszolút nem megengedett, a tanulók támogatásra szánt pénzét fizetésként kiadni. A többiek hozzájárulásukat adják a Dáfá-nak és mi elveszük? Dáfá-tanítványként pénzt kell áldozni, ha pénze van az embernek, és erőt bevetni, kifejteni, ha ereje van. Ha a médiák valóban bejutnak, beilleszkednek a társadalomba és nyereséget hoznak; ha a pénz elégséges, hogy béreket fizessenek ki, még ha kevés is és mind egy kevés pénzt kaphatnak; ha nektek aztán valamivel több pénzetek van, akkor mindegyik valamivel többet kaphat; ha a nyereség még nagyobb lesz és el van érve a társadalom bérszintje, akkor Mesterként ez örömmel fog eltölteni engem irányotokban. A kitétel az, mielőtt nincs elérve ez az állapot, a tanulók pénzügyi hozzájárulásait ti nem szabad arra felhasználnátok, hogy béreket fizessetek ki.

Kérdés: Több mint ötven személy lesz az újság számára bevetve. Hogyan tervezhetnénk el ezt mi jól? Ez zavart más projekteket.

Mester: Ezt jól kellene összehangoljátok, koordináljátok. Az újságnál eleinte valóban sok mindenre van szükség, hogy besegítsenek. De nem is kellene legyen olyan sok erő elpocsékolva. Hiszen több mint ötven személy sok, mivel ti még tekintetbe kell vegyétek, hogy mindenki a saját útját kell járja, mindannyian kellene még más munkákat is végezzenek. A kezdeti időben ez valamivel nehezebb, hogy az újságot megcsinálják, szükség lesz néhány személyre, de nem is kellene túl sokan legyenek. Ilyen dolgokat ti jól kellene koordináljátok, hiszen az igaz körülmények tisztázása más területeken szintén fontos.

Az igaz körülmények közvetlen tisztázása és az igaz körülmények tisztázása a médiákon keresztül kiegészítik egymást. Nem lehet csak az egyik módon tisztázni az igaz körülményeket. Ti láttátok,

mostan ez sokrétű, ti nagyon sok módszert gondoltatok ki magatoknak – internet, televízió, rádió, CD-
ket osztogatni, leveleket írni, faxokat küldeni, anyagokat osztogatni, az igaz körülményeket szemtől-
szembe tisztázni. A tanulók számára Kínában létezik még a jelszavak felerősítése. Természetesen
létezik még az a munka, amelyiknél egy másik szemszögből rázza meg az ember a gonoszt. Sok úton
és módon van egyidejűleg csinálva.

**Kérdés: Koreában az illetékesek és a tanácsadóhelyek vezetői túl gyakran vannak kicserélve,
nem létezik semmi szabály a kinevezésre. Sok tanítvány, aki a Fá-helyreigazításnál és a
művelésnél nagyon elkötelezett és messze előrelépett, le lett váltva vagy kicserélve. Némelyek
már másodjára lettek kinevezve. Némely újonnan kinevezett tanulók csupán egy pár hónapja
kapták meg a Fá-t, ők egész nap személyes munkával foglalkoznak. Én szeretném a Mestert –
kérem – megkérdezni: A Dáfá-Egyesületnek vannak-e bizonyos elnagyolt kritériumai a
kinevezés számára? Megfelelő, hogy az előljáróság elnöke önkényesen egyedül döntsön?**

Mester: Ami ezt a dolgot illeti, úgy gondolom, én egy javaslatot teszek az illetékeseknek Koreában:
Hogy a tanulók jól művelhessék magukat és éretté acélozódhassanak, ne cseréljék ki őket újra és újra,
ez tulajdonképpen a tanulók elkötelezettségét is megzavarhatná. Még valamit, ha mindig ki van
cserélve, a tanulók még nem acélozták magukat éretté a Dáfá-munkán keresztül és már ki vannak
cserélve. Ha egy új lesz kinevezve, akkor ő megint ki lesz cserélve, mielőtt éretté van acélozva. A
Dáfá-munka más mint a hétköznapi emberek összes munkája. Ti azon vagytok, hogy azon körülmény
alatt, hogy még sohasem szereztetek ilyen tapasztalatokat, megpróbáljátok, hogy felfedeztétek,
kikutassátok különböző vidékek asszisztenseinek és illetékesekinek munkamódszerét Dáfá-
tanítványoktól. Így ők éretté lesznek acélozva, hogy ezáltal érettebbé váljanak, hiszen a hétköznapi
emberek egyetlen hivatalnok és vezetője sem alkalmas a Dáfá-művelésre. Így mi fel kell fedezzük a
saját utunkat, mindenki meg kell legyen acélozva.

Természetesen, ha az illetékesek valóban a Fá szempontjából gondolnak a tanulókra és az érületet,
hogy főnök legyen, elengedik, akkor nekem szintén semmi ellenvetésem. Ha nem így van, akkor nem
kellene ez legyen. Ami egy illetékest érint, ha így cselekszik: Aki rám hallgat, azt hagyom illetékesnek
lenni; aki nem hallgat rám, azt nem hagyom illetékesnek lenni, ez a cselekvési mód a problémák
megoldására felelőtlenség a Dáfá iránt, ez a cselekvési mód a problémák megoldására nem alkalmas a
Dáfá-munka számára. Az illetékesek többet kellene tapasztalatot cseréljenek a tanulókkal, ti le kellene
üljete a tanulókhöz és felvegyétek azt a magatartást, hogy ti mindannyian közösen végzitek jól a
munkát. Ha a tanulók jobban megismernek téged, a Dáfá-munka jobban és kedvezőbbben lehet
megcsinálva.

Ez nem bíráló. Ez csak az én javaslatom, amit meg kellene beszéljete másokkal. Tanulókként ti
többet kellene segísetek az illetékeseinknek. Illetékesekként ti több kapcsolatot kellene ápoljate a
tanulókhöz és még további tanulókhöz. Semmi esetre sem kellene beképzeltet legyetek mint
valamilyen hivatalnok. Ez nem bíráló, én azon vagyok, hogy nektek megtanítsam (átadjam) a
tapasztalatot. (taps)

Koreai Dáfá-tanítványok, tulajdonképpen ti gyakran csináltátok ezt nagyon jól. Sok Dáfá-tanítvány
szintén jól művelte magát. Minden alkalommal, mikor én látom, hogy jól csináltátok, különösen ha ti
az összességben jól működtetete együtt és egy nagy hatást céloztatok meg, értete el, minden istenség
csodált benneteket. Azonkívül az igaz körülmények tisztázásánál és az üldözés elleni eljárásnál ti egy
fontos szerepet játszottátok. Bontakoztassátok ki a jó oldalokat, bontakoztassátok ki a Dáfá-
tanítványok őszinte gondolatait, csináljátok még jobban. Ha jól csináltátok, ez már önmagában
megfélemlíti a gonoszt. A Mester reméli, hogy az illetékesek minden tanulót jól tudnak irányítani. Azt
is remélem, hogy a Dáfá-tanítványok még érettebbé válnak.

**Kérdés: A tanítvány teljesen és alaposan hasonlítani fog a Dáfá-hoz, tisztán és szilárdan
szorgalmasan fog előrelépni, a legjobbat fogja kihozni magából, hogy a három dolgot jól csinálja
és méltó legyen a könyörületességre és a Mester általi fáradhatatlan megváltásra.**

Mester: Ha nektek mind megvan ez a felismerésetek, a munkánkat jól lehet elvégezni. Ha azt mondja
az ember, hogy a Mester könyörületes és benneteket fáradhatatlanul megvált, úgy én azt mondom,
hogy ez azon múlik, hogy nagyszerűek vagytok, úgyhogy ti máig megcsináltátok. (taps)

Tegnap én még beszéltem erről a pontról. Tudjátok, milyen tanulók álltak előttem akkoriban? Mikor a szárazföldi Kínában, valamint más területeken voltam, mikor sok tanuló első alkalommal jött be a terembe, ahol a Fát magyaráztam, én láttam embereket, akik mindenféle lehetséges nézetekkel ültek ott, amik a hétköznapi emberek között képződtek. Elég kevés létezett azokból, akiknek valóban volt egy saját véleményük és akik világos gondolatokkal tudták felismerni a kérdéseket. Sokan nem voltak tisztában velem, ha mondták is, hogy a Dáfá jó, a szavak nem a szívükből jöttek. Ehhez jöttek még különböző nézetek. Azonkívül az emberek még különböző csigongokat tanultak, sőt olyan sokat tanultak, hogy már függővé váltak ezektől. Hogy ezek az emberek istenségek művelhetik magukat – már elképzelhetitek, a távolság óriási nagy volt. De hogy nektek máig ez sikerült és el tudtok jutni a mai lépésig, valóban nagyszerű.

Természetesen Mesterként, kit csodálok hát a leginkább? Tulajdonképpen az istenségek is így gondolkodnak: Egy embernek nagyon világos gondolatai vannak, nem gondolom, hogy ő álnok és ravasz, én nem így gondolom. Neki megvannak a saját őszinte gondolatai, neki van egy saját véleménye, ő saját gondolatokkal töpreng, mérlegel, nem hagyja magát befolyásolni külső nézetektől, a feje nem zavarodott – ha te azt mondd, hogy ez jó, ő is azt mondja, hogy ez jó; ha te azt mondd, hogy ez rossz, ő is azt mondja, hogy ez rossz, úgy tűnik, hogy nincs saját önmaga (Énje). De ma látom, hogy ti mind nagyon értelmesek és nagyon megfontoltak vagytok, és nagyon higgadtak vagytok, ha valamit tesztek. Valójában ti sohasem lesztek újra emberek a hétköznapi emberek között. Nem tudtok többé visszalépni, valóban nem léphettek többé vissza, (taps) ti már egy eléggé nagy távolsággal rendelkeztek a hétköznapi emberekhez.

Kérdés: Ismerik a régi erők a „kölcsonös hatás és ellenhatás” elvét?

Mester: Természetesen ismerik. Nem rendelkeznek a régi erők az istenségek megjelenési formájával?

Kérdés: A Mester azt mondta egyszer, hogy sok istenség emberként fog újraszületni, de az emberbőr nem elég, így sok növény és állat is erre lesz használva. De az állatok megint csak nem szabad megkapják a Fát. Ez úgy van, hogy ők csak a Fához hasonulnak?

Mester: Így van ez. Az előfeltétel viszont az, hogy azoknak egy pozitív hozzáállásuk legyen a Dáfához. Mikor akkoriban a Fát terjesztettem, én őszintén, egyenesen, becsületesen kellett járjam az utat, hogy ezáltal ez a Fát a jövő világegyetemben örökre elpusztíthatatlan és felülmúlhatatlan maradjon, úgy én elhatároztam, hogy az állatok nem szabad megkapják a Fát. Egy nagyon hosszú időnek előtte szintén nem volt megengedett, hogy az állatok megkapják a Fát. Később, egy hosszú idő után lassanként minden elidegenedett, az is meg lett engedve, hogy az állatok műveljék magukat. Így egyre több állat művelte magát. Mikor én akkoriban a Fát terjesztésnél eldöntöttem, hogy az állatok a Dáfá művelésére nem jogosultak – ah, te jóságos ég – akkor ők minden körben cirkuszt rendeztek. Még ha így is volt, ennek ellenére nem ment, szabály az szabály. Ha egy állat meg akarja kapni a Fát, megszülethet emberként, én neki is adok egy esélyt. De ha te ma már a világon vagy, én nem törődök azzal, hogy te egy állat, egy növény vagy egy anyag vagy, csak azt nézem, milyen a hozzáállása a Dáfához. Azok számára, akik pozitívan viszonyulnak a Dáfához, én mindent megoldhatok. Normális módon az úgy van, bárhonnan is jött valaki, a hasonulás után én újra oda hagyom visszatérni. Én meg tudom oldani, el tudom intézni ezt a dolgot. Az nem megy, hogy az állatok közvetlenül a Dáfában műveljék magukat, ez tiszteletlen is lenne a Dáfával szemben.

Kérdés: A Fát helyreigazításnak ebben az utolsó szakaszában létezik egy gyakorlótárs, aki egyik családtagjának (szintén egy gyakorlótársnő) az erős karma-kiegyenlítése és infúziós kezelése alapján a Fát igazolás munkáját nem tudja simán végezni. Egy kölcsonös zavarás keletkezik. Én szeretném a tisztelt Mestert megkérdezni, ez egy saját probléma vagy zavarás?

Mester: Egy művelő számára semmi sem véletlen. Normális módon ez a művelő emelkedésével van összekötve. Ha ez egy új tanuló vagy ő nem halad szorgalmasan előre és nem ment át jól egy vizsgán, történhet ilyesmi. De ha a Dáfá-tanítványoknál a Fát igazolás közben bukkan fel ilyen komoly zavarás, akkor az biztosan a fekete kezek és rothadt kísértetek általi üldözés. Bocsássatok ki őszinte gondolatokat, hogy eltávolítsátok őket. Ha ez egy új tanuló vagy olyan valaki, aki nem halad szorgalmasan előre, akkor ezen a területen többet kellene figyeljen saját magára és saját magánál kellene utánanézzon.

Kérdés: Újabban a Szövetség a vélemény szabadságért és emberi jogokért egy fórumot rendezett Tokióban: Az emberi jogok helyzete Kínában és Globális koalíció „Állítsátok Csiáng Cömint törvényszék elé”. A japán Fálun Gong-Egyesület egy előadást tartott ott, léteznek más szervezetek is mint „Globális koalíció a Fálun Gong-gyakorlók megmentésére Kínában” és Globális koalíció „Állítsátok Csiáng Cömint törvényszék elé”. Némely gyakorlótársak ezt helytelennek találják.

Mester: Ezt nem szabad így nézni. Mi így kellene nézzük: Ha a hétköznapi emberek támogatnak bennünket, de mi nem veszünk ezen részt, az semmi más, mint az, hogy a világi emberek igazolni akarják a Fát és mi nem egyezünk bele. Mi azon vagyunk, hogy megállítsuk az üldözést és leleplezzük. Ha a hétköznapi emberek részt vesznek ebben, az nem jelenti azt, hogy mi beleavatkoztunk a politikába. A Fát-terjesztésem közben én nem tekintek szervezetre és formára, én csak az emberszívre tekintek. Mindegy milyen szervezet, ameddig nem tartozik az alvilághoz vagy ilyen különösen alantas és erkölcsileg romlott dolgokhoz, ha jön, hogy támogassa a Dáfát, akkor kellene adjunk egy esélyt ezeknek az embereknek, hogy igazolják a Fát. Nem azért jöttünk mi, hogy megmentjük az összes élőlényt? Még ha az ilyen nagyon rossz szervezetekben is, mint azokban, amelyeket éppen megemlítettem, léteznek emberek, akiknek az a kívánsága, hogy igazolják a Dáfát, ti kellene nekik adjatok egy esélyt. Ez nem így van?

De létezik egy valami, a Dáfá-tanítványok semmi esetre sem szabad részt vegyenek valamilyen dolgokon, amiket a hétköznapi emberek csinálnak. Amíg semmi köze a mi Fálun Gong-unkhoz, nem szabad azon részt vegyetek. De ha a többiek csinálnak valamit, ami támogatja a Fálun Gong-ot és ha mi nem megyünk oda, akkor az nem helyes.

Kérdés: A pont a tajcsi-szimbólumon a Zhuán Fálun-ban kék, piros vagy fekete. De némely anyagokban fehér. Ez talán hibás?

Mester: Tudjátok, valójában a színek átváltoznak a kozmikus terekben piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék és lila (ibolyaszínű). A tajcsi-szimbólum a taoista iskola világegyetemről való felismerésének egy képzete, képe, ezért csak azt lehet mondani, hogy ez egy szimbólum a taoista rendszer számára. Például én beszéltem a két fajtáról, az egyik fekete és piros, a másik kék és piros. Ők a taoista rendszer formáját veszik fel. Én még egyszer megvizsgáltam a tajcsi-szemet, ez hát átlátszó kellene legyen, nevezetesen fehér. A tajcsi-szem mindkét formánál fehér kellene legyen. Valójában ez csak egy képletes forma.

Kérdés: A gyermekem azt mondja, hogy ő egy Dáfá-tanítvány lenne. Szereti a Fát, szívesen terjeszti a Fát és szívesen tisztázza az igaz körülményeket. De magától nem tudja tanulni a Fát és végezni a gyakorlatokat. Talán az nem megfelelő, ha az ember felszólítja őt erre?

Mester: Ha a gyermek túl kicsi, nem szabad kényszeríteni. Ha a gyermek még túl kicsi, követi a felnőtteket. Ha nagy lett és saját maga tudja olvasni a könyvet és tanulni a Fát, akkor saját magától gyakorol.

Kérdés: Nekem az az érzésem, hogy Szingapúrban még léteznek egyes tanulók, akik gyakrabban gondolkodnak a Dáfáról emberi nézetekkel. (Mester: Stimmel.) Hogyan oldhatnánk meg ezt a problémát?

Mester: Ez stimmel. Bármit tesznek a Dáfá-tanítványok, ők a Dáfát kellene kiindulópontként vegyék és a Fát álláspontjából átgondolják, mérlegeljék. A tanulók között valóban léteznek egyesek, akik a hétköznapi emberek túl erős érzelleteivel rendelkeznek, szintén léteznek néhányan, akik titokban valami rosszat csináltak. Én még a megfigyelésnél vagyok.

Kérdés: Lehet az „eltávolítani” szóra gondolni, mielőtt a gonosz eltávolításánál a „megsemmisíteni” szóra gondol az ember?

Mester: Azt csináld, ahogyan én mondtam neked. Bárhogyan is gondold, az, amit én csináltatok veled, biztosan a legerősebb. (taps) Némely tanulóknak gyakorta nincsenek erős őszinte gondolatai. Mihelyt a buzgóság (örömmérzet) létrejön náluk, valami mást akarnak csinálni, akkor ki lehetsz használva a démonok által, tévutakra juthatsz és problémáid lehetnek. Nem úgy gondolom, hogy azonnal problémákba ütközik, nála ez éppen lépésről lépésre kezdődik el.

Kérdés: Minden tanítvány Hongkongból üdvözli a mestert. Léteznek a hétköznapi emberek rendezvényei, amelyek a politikát vagy más célokat érintenek. Hogyan találhatják el a Dáfá-tanítványok a helyes mértéket?

Mester: Amit a hétköznapi emberek csinálnak, annak semmi köze hozzánk. De ha a hétköznapi emberek a Fálun Gong üldöztetése elleni eljárást támogatják, vagy ha kiállnak az emberi jogok megsértése ellen Kínában, akkor nem lehet azt mondani, hogy ennek semmi köze a Fálun Gong-hoz. Ha a hétköznapi emberek Hongkongban ebben az időszakban meghívnak bennünket valamire, aminek köze van hozzánk, amíg ők békések és ésszerűek, részt vehetünk rajta. Én csak azt mondtam, hogy Hongkongban ez megy. Ha semmi köze hozzánk, semmiféle összefüggés nincs, akkor nem veszünk részt rajta. Ezzel tisztában kellene legyetek.

Mint például az a dolog, amiben az emberek fellépnek a 23. cikkely ellen, ilyen egy szenzációs dolog, a többiek ezt nem a Fálun Gong miatt csinálták? (nevet) De ezután az esemény után a demokraták, az emberek a magasabb társadalmi rétegekben, az emberek a politikai körökben és nagyon sok ember, akik egy húzó szerepet játszanak a társadalomban, gondosan elkezdtek megvizsgálni a Fálun Gong-ot. Így azt gondolom, máig a hongkongi polgároknak már egy nagyon világos megértésük van a Fálun Gong-ról. Természetesen, „ha mindenhol hivatalos közlemények vannak kifüggesztve, még mindig akadnak olyanok, akik nem ismerik az írásjeleket”, biztosan léteznek olyanok, akik lemaradtak. Biztosan lesznek még olyanok, akik nem ismerik a igaz körülményeket, ezért tovább kell végezni a munkát az igaz körülmények tisztázására.

Kérdés: Hogyan tudna Hongkong egy még jobb hatást megcélozni a Fái-gazolásnál a médiákon keresztül?

Mester: Az újság fokozatosan egy a társadalomba való pozitív beépülést kellene megtapasztaljon, úgy, hogy a társadalom egyik fő médiájává, hírcsatornájává váljon. A Dáfá-tanítványok által előállított médiák biztosan fő médiák fognak lenni. (taps) Nemcsak fő médiák, a jövőben ezek fognak lenni a legnagyobb médiák a világon. (taps) A tétel szempontjából ez tulajdonképpen már így van. Valamelyik ország médiái csak az azon a területen levő országokat fedik le. Bármilyen nagy is legyen egy ország, ezek egy ország médiái, ámbar az újságok lehetnek más országokban szétszétva, azonban nincs olyan nagy példányszámuk.

Korábban némely kínai újságok nagy területeket fedtek le, de később fel lettek vásárolva, most nem is rendelkeznek többé őszinteséggel, egyenességgel és nem merészelik, hogy elmondják az igazságot. Ha valaki meg szeretné tudni az igazságot, a ti médiáitokból kell megtudja.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

[Fa-Erklärung auf der Sitzung der Lernenden aus der asiatisch-pazifischen Region](http://www.minghui.de/data/jingwen/0/jw60.html)

<http://www.minghui.de/data/jingwen/0/jw60.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében